DEVLET

ey Türk kendine dön..

Milliyetçi, siyasi, Haftalık Gazete

ÜÇÜNCÜ YIL

14-6-1971

115

KUSEYRİ OLAYININ TRT VE PROF.LARI NEREDE ?

SUÇLU AYAĞA KALK

PEKİ, İNSAF NEREDE ?

Hayret :

«Meğer kardeşim, bunlar bizim sandığımız gibi vatan kurtaran arslan ilerici gençler değilmiş, basbayağı eşki ya imişler, hem de âdisinden değil eşkiyanın, hainmişler hem de âdisinden değil hainin, eylemleri memleketi kur tarmak amacına değil, memleketi batırma yoluna yönelmiş... miş miş.. bilememişiz... anlayamamışız... şız şız..»

Dehşet :

«Memleket elden gidiyormuş yahu, orasını burasını çekiştirelim derken, ayağımızın altında basacak toprak kalmayacakmış, bağımsızlık diye yırtına yırtına, bir bağlanıyormuşuz ki ne bağlanma..»

Şaşkınlık:

«Demirel uyuyormuş, uyuyormuş meğer.»

Savunma :

«Ama bak, ben sol, ancak sol kurtarır memleketi diyordum ama, fakat emin ol, yani gerçekten inan, böyle olduğunu bilmiyordum işin. Nereden bileceğim bu yazarların, hocaların.. gençlerin, hay Allah, tabii anlıyorsun değil mi.. Benim düşündüğüm, yani.. fakat.. şey.. yani..»

İnkâr:

«Ne münasebet, katiyyen bir kerre bile bu gençlere hak verdiğimi hatırlamıyorum. Şu yazarlar mı? Hangi gazetelere yazdıklarını bile bilmem, benim okuyacak vaktim mi var be kardeşim, ancak boğaz kavgası bizimkisi..»

Şuursuzluk:

«Eskiden barut doluydu içim, şimdi tutuşan barut, faydası olacağına inansam sokaklara çıkar bas bas bağırırım.. Fakat, artık şimdi birşeyler yapmanın tam sırasıdır..»

Dedikodu :

«Fıs fıs.. devrimciler hazırlanıyormuş, fıs fıs fakülteler boşalmış.. Kırlara dağılmışlar, sonra şehre inip, elektrik santrallerini, barajları uçuracaklarmış fıs fıs..»

Bilinçli kötü:

«Dev - Genç'in silâhlanmasına tek sebep; genç ülkücülerin yazlık kamp kurmalarıdır.. Yoksa bu gençlerin hiç biri El Fetih'de kurs görüp el de gâvur silâhı ile memleket bütünlüğüne kast etmeyi aklından bile geçirmezdi.»

Bilinçsiz iyi:

«Bu gençler de ana baba evlâdı, onları değil, asıl müsebbibleri bulmalı... Fakat belirli bir müsebbib de yok ortada galiba.. Hocalar mı, vallahi bilmem ki, onlar, okumuş kişiler bilerek, anlayarak itebilirler mi gençleri ateşin ortasına.. Yazarlar mı, vallahi ne diyeyim.. Bir suçlu var amma, acaba kim?»

Çok akıllı aptal:

«Bunlar suçlu oldukları kadar suçsuz, suçsuz oldukları kadar suçludurlar, yani efendim sıkı yönetim idaresi altındayken suçludurlar: Tanrı kısmet eder de Ordu işi ele almaktan vaz geçerse, tabiî suçsuzdurlar. Yani efendim duruma göre, değil mi..»

Peki bütün bu kalabalığın arasında, insafın yeri yok mu? Ya çıkıp da şöyle söyliyecek insaflı kişinin:

«Yahu bravo sizin çocuklara; bu gerillâ kursu görmüş, ellerinde açık metot, tam teçhizatlı hıyanet teşkilâtı ile iyi baş edebildiler; şehit oldular, yaralandılar, imtihanlara giremediler amma onların üniversiteleri ele geçirmelerine de imkân vermediler.»

Emine Işınsu

AYLIK ÜLKÜCÜ FİKİR VE SANAT DERGİSİ ÇIKTI... İSTEYECEĞİNİZ ADRES: POSTA KUTUSU 211 KIZILAY/ANKARA

HAFTA'NIN OLAYI

Anayasa Değişiyor

Nihat Erim

On yıllık bir uygulamadan sonra Türkiyenin 12 Martın eşiğine kadar getirilmesinde, anarşist ve komünistlerin fazlasiyle yararlandıkları ve bir takım maddelerini zorladıkları 1961 Ana yasasının 40'dan fazla maddesinin değiştirileceği nihayet açıklanmış bulunuyor.

Yıllarca yapılan tartışmalarda, Anayasanın bazı maddelerinin millî bünyemize uymadığı ileri sürüldüğünde bir takım maksatlı kimseler tarafından Anayasanın değiştirilemiyeceğine dair beyan ve tutumları, kamu oyunda haklı olarak büyük yankı uyandırmıştır.

Devleti hedef alan ve demokratik rejimi değiştirip komünist bir idare getirmek isteyen anarşist ve komünist unsurların bu yıkıcı eylemlerini önlemek için, Anayasada kökten değişikliğe gidilmektedir.

Nitekim Başbakan Erim, şimdiye kadar milliyetçilerin defalarca söylediklerini tekrarlayan ifadesinde şunları bir yetkili olarak açıklamıştır: «Bu örgütler gerçekte Türkiye'de demokratik düzen yaşasın, insan hak ve hürriyetleri devam etsin. Bunu istemiyorlar. Bu 61 Anayasasının başlangıç kısmında söylenen ana ilkeler uygulansın, demokratik hür bir düzen içinde Türkiye yaşasın, bunu istemiyorlar. Açıkça söylüyorlar, biz diyorlar bunu devireceğiz. Yerine Marksist, Leninist, Maoist bir düzen gelmedikçe...

Bir üçüncü tehlike daha var. Yurdumuzu bölmek istiyenler... Ülke bütünlüğümüzü ortadan kaldırmak istiyenler vardı. Ve bu ceryanın üçü de ne yazık ki dışarı ile bağlantılıydı. Yani Türkiye Cumhuriyeti, Türk devleti, onun zayıf düşmesini, bölünmesini, içerden birbirine girmesini istiyen dış örgütlerin dışardan yönettikleri büyük bir tehlikenin karşısında bulunuyordu.

Çıkacaksın kürsüye eğitim serbestliği var diye bu hür demokratik düzen denilen şey lâftır. Burjuva uydurmasıdır. Asıl hürriyet bu değildir. Asıl hürriyet Mao'nun hürriyetidir. Che Guevara'nın hürriyetidir, Lenin'in hürriyetidir diyeceksin ve yalnız bunu söyleyeceksin, olmaz, hiç bir devlette böyle şey olmaz. Bu çocuklar ellerinde sten tabancalarla, dinamitlerle 22 — 23 yaşındaki çocuklar bunlar yerden bitmediler ki, bunlar kafaları yıkana yıkana, şartlandırıla, şartlandırıla bu hale geldi. Buna meydan vermeyeceğiz»

Anayasa değişikliği ile devleti tahrip etmek istiyenlere karşı kesin hükümler getirilecek ve Türk devletinin, Türk milletinin düşmanlarına fırsat verilmeyecektir.

Evet, Anayasa tabu değildir, değiştiriliyor. Çünkü Türklüğün son bağımsız kalesi Türk devletinin yıkılması için çalışan hainlere fırsat ve imkân vermeyecek memleketimizin sağlam kuruluşu Türk Silâhlı Kuvvetleri var oldukça, Türk devleti de var olacaktır.

Bu ruh yaşadıkça, millî şuur var oldukça, Türk devletini yıkmaya hiç bir gücün mevcut olablieceğine ihtimal vermiyoruz.

Anayasa değişikliğine bu açıdan bakıyor, böyle değerlendiriyoruz.

POLİGON

Duydun mu ?

Karagözlüm, kavuşmayı beklerken
Ayrılığın vakti geldi duydun mu?
Beraberce diktiğimiz çiçekler
Açılmadan önce soldu, duydun mu?

* * *

İçimde acıdan ırmaklar çağlar
Gözlerim yaş dolu, gönlüm kan ağlar
Tatlı hatıralar, sıcak sevdalar
Hakikatsiz rüya oldu, duydun mu?

* * *

Kara talih ile olunmaz yarış
Eğer küskün isen gitmeden barış
Belki son ayrılık, belki son görüş
Kavlimiz yarıda kaldı, duydun mu?

* * *

KARAKOÇ'um,kalbim yara, dilim lâl
Ömrümün ufkunu sardı bir melâl
Beslediğim umut, kurduğum hayâl
İçime ateşler sardı, duydun mu?

Abdürrahim Karakoç

YAZISIZ

ÇEKİRDEK

ARİF NİHAT ASYA

NİNNİ

Bir kapı var: Engerekler yetiştirip
Sokaklara döken; ;
Bir kâbus var: «Ben bulutum!» deyip
Üstümüze çöken!

Bir el var: Boğazımıza uzanmış...
Tırnakları, diken!
Bir toprak var: Yabanın değil;
Benim obam, kardeş, senin ülken!

Bir ses var. Ninni söyler bize
Vurulalım diye, uyurken!

Sen ne derdin bugünleri görsen
Ey dünümüze yarınlarımızı eken
Ve ey sönmüş yanardağ gürlemek için
Daha ne bekliyor öfken?

Bir millet var. Düşmandan çekmediğini
Dosttan çeken!
Yardımın mı geçkaldı, Allah'ım
Yoksa biz mi geldik erken

Bir ses var: Ninni söyler bize,
Vurulalım diye, uyurken!

NOT: 112. sayımızda yayınlanan bu şiir yanlış dizildiğinden yeniden yayınlıyoruz. Sayın Hocamızdan ve okuyucularımızdan özür dileriz.

ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİ

BAŞYAZI

Anayasa üzerinde hukuki anlamda analize girmek hem erken hem de teknik bir konudur. Bu bakımdan genel görünüş karşısında şimdilik düşüncelerimizi belirtmekle yetiniyoruz

12 Mart sonrası teşekkül eden Erim kabinesi programında T C. Anayasasında yapılacak değişikliğe de yer vermişti. Son günlerde de bu konuda Kabinece yapılan çalışmalar kamu oyuna açıklanmaktadır. Esasen 1961 Anayasasından aşırı solcular hariç her vatandaş ve her parti şikâyetçidir. Nitekim, partiler seçim beyannamelerine Anayasayı değiştireceklerine dair kayıtlar koyarak vatandaşın arzularına tercüman oluyorlardı. Demirel de her seçim öncesinde Anayasa değişikliğinden bahsetmiş, fakat bu konuda herhangi bir hazırlığa girişmemiştir. Rizikolu gördüğü her konudaki davranışı gibi.

Türkiye'de aydınlar arasında tartışma yapılan önemli konulardan biri de ötedenberi Anayasa değişikliğidir. Bazı aydınlarımıza göre, millî iktidara karşı müesseseler iktidarını gerçekleştiren 961 Anayasası, demokrasinin en önemli prensibi olan, milletin kendi kaderine kendisinin hakim olması prensibini zedelemektedir. Ayrıca, müesseselerdeki aydınların otoriteyi paylaşmaları sonucu, iktidarla aralarında çıkan sürtüşmelerden, bölücü ve yıkıcı merkezler istifade etmekte, bu da, millî gerçeklerimize ve millî menfaatlerimize aykırı düşmektedir. Bu görüşe katılmayan ikinci guruptaki aydınlarımıza göre, 961 Anayasası, gelişmiş demokratik memleketlerin Anayasalarında dahi ulaşamadıkları derecede ilerici ve hürriyetçi bir Anayasadır' Hürriyetler verildikten sonra alınamazlar. Ayrıca iktidarların kontrolsüz gidişlerine müesseselerin denetimini getirmek şarttır.

Bize göre her iki görüşte de gerçekler vardır. Ancak, batı ülkelerinde dahi tanınmayan hürriyetlerin bizim memleketimizde verilmesi çok mahzurludur. Nitekim 12 Mart'ı hazırlayan sebepierin başında, 961 Anayasasının getirdiği hürriyet ortamının kötüye kullanılması gelmektedir. Bir yandan anarşiye dönüşmeye müsait hürriyet ortamı, diğer yandan müesseselerdeki ücretli bir kısım memurların siyasi kanaatlerine dayanarak hareket etmeleri iktidarları çalışamaz hale getirmiştir. Gerçi Demirel iktidarının 12 Mart'ın hazırlanmasında Anayasa nizamının dışında kendine has ve affedilmesi asla mümkün olmayan hataları yok değildir. Bilhassa son zamanlarda, iktidarın Danıştay'a intikal eden tasarruflarından bozulmaya nı yok gibidir. Her tasarrufu, birtakım yollardan seçilen Danıştaydaki memurlar tarafından bozulan bir iktidarın anlamının kalmıyacağı da bir gerçektir. Eğer bu anlayışta bir adım daha ileri atılacak olursa, Türkiye'de seçim yapmaya da ihtiyaç kalmıyabilir. Zira memleketi, bazı müesseselerle bazı baskı gruplarının idare etmesi tabii bir hal oluyor.

Erim'in açıkladığına göre 1961 Anayasasında ciddî değişiklikler yapılmaktadır. Bazı yeni müessese ve prensipler de getirilmektedir. Meselâ; «Anayasada garanti edilen temel hak ve hürriyetlerin, aynı hak ve hürriyetleri yıkmak için kullanılmaması garanti altına alınmaktadır. Buna ne kadar ihtiyaç olduğu, son 3 yıllık olayların hatırlanmasiyle daha iyi anlaşılır.

12 Mart Türk tarihinde önemli bir dönüm noktasıdır ve Türkiye'nin kaderinde söz sahibi olanlar bu olayı ve sebeplerini hiç bir zaman hatırdan çıkarmamalıdırlar. Üniversite TRT ve Danıştay özerkliği, kontrolsüz basın ve bunları bulunmaz birer imkân halinde kullanmak için seferber olan aşırı solcular.

Anayasaların eskidikçe yerleştiğini ve daha değerlendiğini, 961 Anayasası hazırlanırken, ileri süren, milliyetçi ilim adamları, 924 Anayasasının bünyemize uymayan yönlerinin yeniden düzenlenmesini savunmuşlardı. Böylece de, Türk milletinin gerçeklerine uygun en mükemmel Anayasanın doğacağı muhakkaktı. Milliyetçi ilim adamlarının o zaman ikazlarına değer verilmedi. Sanki yeni bir devlet kuruluyormuş gibi, eski Anayasa buruşturularak çöp sepetine atıldı, hiç denenmemiş müesseselere dayanan bir Anayasa yapıldı. Bu millet adına işlenmiş büyük bir hata idi. Anlaşıldı. Ama 10 yıllık bir zamandan ve milletçe çekilen ızdıraplardan sonra.

Bu konuya daha sonra, Anayasa değişikliği ile ilgili iktidar tasarısı kamu oyuna açıklandığı zaman tekrar döneceğiz ve derinliğine tartışmasını yapacağız. Ancak unutulmamalıdır ki bütün vasalar Devlet'in ve milletin yaşaması içindir

yorum düşünce ve OLAYLAR

Suçlu Ayağa Kalk!

Bir Dev-Genç Tertibi Daha Sona Erdi

Mayıs 1970 in son haftası içinde Siyasal Bilgiler Fakültesinde bir cinayet işlendi. Öldürülen Che ve Mao hayranı olarak tanıtılan bir ihtilâlci sosyalistti. Tabiî öldüren de «komandolar»dı! Hukuk Fakültesinin harika dekanı Uğur Alacakaptan başta olmak üzere, CHP'nin o zamanki gecekondu genel sekreteri Bülent Ecevit ilimsiz ve sorumsuz Prof. hazretleri böyle düşünüyorlardı.

Şimdi 12 ay öncesine dönelim ve «Devrim Şehidi» için yapılanları yeniden gözden geçirelim:

Mustafa Kuseyri 22 Mayıs gecesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Basın Yayın Yüksek Okulunda ölü bulunmuştu. Arkadaşları, komandoların baskın yaptıklarını ve onu öldürdüklerini söylüyorlardı. Bir gazete öldürme olayını şöyle veriyordu:

«Mustafa Şefik Kuseyri'yi vuranlar, Basın - Yayın Okulunun iyice boşalmasını beklemişler. Belli ki bir süre de binanın içinde kıpırdama var mı, yok mu diye göz hapsın de tutmuşlar. Sonra cinayeti bir iki dakika içinde işleyeceklerine inanıp içeri girmiş. Mustafa'yı ses çıkarmaya imkân vermeden boynuna sıktıkları kurşunla, oracıkta — kendi akıllarınca— idam etmişler.»

Ancak romanlarda rastlanabilecek bu durum karşısında polis hemen milliyetçi öğrencilerin bulunduğu İçel ve Adana yurtlarında o günlerin ünlü zehir hafiyesi, bu günlerin kazazedesi Menteşezade Halduncağız'ın özel emriyle arama yapmış ve iki milliyetçi genç Kuseyrinin katili olarak yakalanmıştı. Fakat mızrak çuvala sığmayınca serbest bırakılmışlardı.

Solcu çevreler bu olayı kendi propagandaları için alabildiğine istismar etmişler, hattâ cenaze törenini sol ihtilâlin provası haline getirmişler, ihtilâlci marşlar söylemişlerdir. En çok da «kaatil iktidar» dedikleri iktidarın İçişleri Bakanı Kuseyrinin yine bir komünjst olan katilini yakalatmamakta özel bir itina göstermişti.

DEVRİM HAVARİSİ BİR DEKAN

Kuseyri'nin ölümünü iyice istismar etmeyi düşünen komünistler kendilerine bir «paravana» bulmuşlardı. Hukuk Fakültesinin harika Dekanı ve TRT İmparatorluğunun o günki İdare Meclisi azalarından Prof. Uğur Alacakaptan. Sayın Dekan soy adı gibi «alaca»lı şahsiyetinin gereğini yerine getiriyor ve aşırı sol'un propaganda bayrağını eline alıyordu. Cenazede, büyük bir belâgatla yaptığı konuşmada Kuseyrinin ne bulunmaz maden olduğundan bahsediyor, onun ölümüyle «komünist devlet hülyası»nın neler kaybettiğinden yakınıyor ve şöyle diyordu:

«Kendini ilk defa kahpe kurşunla vurulduktan sonra gördüm. Onun büyük bir kayıp olduğunu şimdi daha iyi anlıyorum. Onun ölümü, memleketimiz için duyduğumuz kayguyu ve endişelerimizi daha da artırmıştır.»

Dekan cenaplarının sözleri ve fiili bu kadarla bitmiyordu. Hemen Hukuk Fakültesi Genel Kurulunu topluyor ve peşinden Demirel hükümetini olaylardan sorumlu tutan bir bildiri yayınlıyordu. Hukuk Fakültesinin bildirisinde şu cümleler dikkat çekiciydi.

«Anayasanın gerektirdiği, lâik, sosyal ve demokratik hukuk devleti düzenini ve güveni gerçekleştirmemekte direnilmektedir. Otoriteyi kötüye kullananlar artmıştır. Yöneticiler Anayasa düzenini sistemli olarak işletmemekte ve gafletle ısrar etmektedirler. Hükûmetin çekilmesinden başlayarak, ciddi tedbirlerin alınması zamanı çoktan gelmiştir.»

Genel Kurulda bazı kararlar da alınmıştı. Bunlar arasında «Devrim Şehidi» Mustafa Kuseyri'nin hâtırasına hürmeten üç gün yas ilân edileceği ve MHP'ni ihbar etmek için bir «Muhbirler Kurulu» nun teşkil edileceği gibi maddeler dikkat çekiciydi. Bilâhare bu üç günlük yas bütün üniversite için umilesmişti.

E. İNÖNÜ DE YÜRÜYOR

Daha sonra bu devrim havarisi Dekanın gayretiyle bir de «Anayasaya saygı yürüyüşü» yapılmış ve solcu gazeteler haberi «İlim ordusu yürüdü» şeklinde vermişti. Ankara ve İstanbul'dan birçok profesörlerin katıldığı miting ve yürüyüşte sol yumruklar havada ihtilâl şarkıları söylenmişti. Yürüyenler arasında Uğur Alacakaptan Bülent Nuri Esen, Tarık Zafer Tunaya, Türk milletini kısırlaştırmaya ve yok etmeye çalışan Hacettepe Nüfus Plânlama Enstitüsü Başkanı Nusret Fişek, Muammer Aksoy ve daha başka solcular dikkat çekiyordu. Hele ip ince

Dev - Genç üyesi Mustafa Kuseyri'nin öldürülmesi üzerine, yürüyüş yapan sol zihniyetin üniversiteli temsilcileri.

Ergenekon MEKTUPLARI

MİLLİYETÇİNİN SORUMLULUĞU

Milletimize ihanet edenlerin, milletimize karşı en küçük bir suç işleyenlerin cezalandırılmaları imkânı doğmuştur. Bu imkânı elli yıldan beri bulamadığımız gibi, bundan sonra da kolay kolay ele geçireceğimiz şüphelidir. O hal, de, bu imkânı iyi değerlendirmek, memleketimiz adına doğan bu fırsatı kaçırmamak her yetkilinin olduğu kadar, her vatanseverin, her milliyetçinin de en başta gelen görevidir.

Yetkililer, hainler ve onların işbirlikçilerini cezalandırmak üzere bütün tedbirleri alırken, milliyetçiler ve vatanseverler de yetkililere yardımcı olmalıdırlar. Hainlerin cezalandırılmak üzere olduğu bir ortamda, milliyetçi için yetkilinin kişiliği pek önemli değildir. Üzerine yüklendiği görev önemlidir ve yetkili o görevin icabını yerine getirdiği sürece de en iyidir. Milliyetçi ise, o yetkiliyi, o görevinin sonuna kadar, başarıya ulaşıncaya kadar desteklemek zorundadır.

Şimdi günümüze gelelim :

12 Mart muhtırasının ve ondan sonra kurulan hükümetin ve onun ilân ettiği Sıkı Yönetimin komünistler ve onlara yardım edenleri cezalandırmak istediği açıktır. Fakat, gerek hükümet ve gerekse Sıkı Yönetim yetkilileri bu hedeften saptırılmak isteniyor. Komünistlerin bu kadar palazlanmasına yardım eden, onların devleti ele geçirmek üzere hareket etmelerini sağlayacak kadar kuvvetlenmeleri için üzerlerine kanat geren bir siyasi tekrar harekete geçmiş. yeniden «koruyucu melek»lik görevini yüklenmiştir. Sırf komünistleri ve onlara yardım edenleri himaye etmekle kalmamış, aynı zamanda, mukadder bir komünist ihtilâlini önlemekte büyük rol oynayan yetkilileri de yıpratmaya başlamıştır. Kart siyasînin bu tavrı almasından sonra, memleketimizde anarşinin bu noktaya gelmesinde, devlet bekasına, vatan ve millet bütünlüğüne kasteden ihanet şebekelerinin bu kadar gelişmesine sebep olan bir takım basın mnsupları da yeniden cesaretlenmişler, bir daha ele geçmeyecek bu imkânı heder etmeye çalışıyorlar.

Bunun karşısında vatansever, milliyetçi çevrelerin sesleri de ötekiler kadar kuvvetli çıkıyor mu? Hayır! Halbuki, bugün yegâne söz hakkı olan zümre milliyetçilerdir. Çünkü Türk Milletine hizmet etmek üzere bir fırsat doğmuştur. Bu fırsatı mutlaka kendi elleriyle değerlendirmeleri şart değildir. Hizmet egoizmi olmaz, olmamalıdır. Fırsatı değerlendirmek isteyenlere yardım da bir hizmettir. O halde, doğan fırsatı engelleyen kart siyasî ve onun ayakdaşlarına karşı uyanık olmak ve yetkilileri uyanık bulundurmak milliyetçinin görevidir. Ayni zamanda, yetkililerin rahat hizmet etmelerini sağlamak bakımından kart siyasi ile uğraşmak, ona anladığı dilden gereken dersi vermek görevi de milliyetçilere aittir. Milliyetçi ve vatanseverler bu görevden basit siyasî hesaplar yüzünden kaçamazlar, hizmet egoizmi yüzünden kaçamazlar.

Üstelik milliyetçi, bugün her zamandan daha zor bir görev yüklenmiştir. Bunu takdir ediyorum. Fakat görevlerin şerefliliği, zorluğu ile orantılıdır. Bu sebeple, milliyetçi siyasî ise Mecliste müessir olmak için konuşmaya ve gerçekleri olanca gücüyle haykırmaya, yazar ise her şeye rağmen hakikati yazmaya, gazete patronu ise yalnız ve yalnız hakikati yayınlamaya, ucuz ve basit hesaplar uğruna Türk Milleti için büyük hayatî ehemmiyeti olan bir imkânın hovardaca harcanmasına müsaade etmemeye mecburdur. Hakikati yazmak, söylemek, yaymak kolay değildir. Hattâ hakikat söylenince, belki de insanın önüne iki şıktan birini tercih mecburiyeti de çıkabilir: Bir tarafta, hakikat ve ölüm veya ileriye ait arzu ve emellerinin sönmesi, diğer tarafta, yalan, riya, dalkavukluk ve istikbal. Milliyetçi daima birinciyi tercih zorundadır. Çünkü riya, yalan ve dalkavukluk milliyetçilik olmaz, aksine hainlik, gafillik olur.

Kısaca diyebiliriz ki, milliyetçi gerçeği her şeye rağmen ifade etmeli, gücünün yettiği oranda Türk milletinin kurtuluşu ve hainlerin cezalandırılması sorumluluğunu yüklenen başta Sayın Cumhurbaşkanı olmak üzere kumandanları desteklemeli ve bunların görev yapmasına mâni olan herkesi, başta kart siyasî olmak üzere bütün ayakdaşlarını lânetlemeli ve zaten rengi belli olan ipliklerini pazara çıkarmalıdır.

Cezmi Kırımlıoğlu

ve upuzun boyuyla Millî Rektör veliaht Erdal İnönü çok uzaklardan seçilebilmekteydi.

Devrim havarisi Dekanın gayretiyle Ankara Üniversitesi Senatosu da Cumhurbaşkanı Sunay'a bir muhtıra vermişti. İstanbul Teknik Üniversitesi ile Ege Üniversitesi Senatoları da üzerlerine düşen «Devrimsel görevi» yerine getirmişlerdi.

TRT DE GÖREVİNİ YAPTI

Kuseyri hâdisesinin istismarında, bu hâdise dolayısıyla devlet ve hükümet otoritesinin sarsılmasında üzerine düşen vazifeyi yerine getirmiş. Ankara Televizyonun da yapılan «tarafsız» bir programla Muammer Aksoy ve diğer anarşistleri konuştularak ve sol elleri havada ihtilâl gösterisi yapanları göstererek Ankaralıları bir hayli sinirlendirmişti. Muammer Aksoy'un odasını kendi eliyle karıştırdıktan sonra, polisin karıştırdığını iddia etmesi ve odasını «bilmem ne evine» benzetmesi Ankarada uzun süre espri mevzuu olmuştur.

ECEVİT'DE BOŞ DURMADI

Anarşist hareketlerin himayecisi CHP Genel Sekreteri Bülent Ecevit de bu «yangın yerinden mal kaçıranlar»a katıldı ve yaptığı konuşmalarda Kuseyri'nin katili olarak milliyetçileri suçladı ve CHP'ye çattı. Ecevit Hukuk Fakültesi Dekanını da ziyaret ederek kendisine başsağlığı dilemiş ve olaylardan hükümeti sorumlu tutmuştu.

Kısacası Kuseyri hâdisesinden sonra aşırı sol ve onun müttefikleri yaptıkları propaganda ile devlet ve hükûmet otoritesini sarsmaya, milliyetçilere hücum etmeye başlamışlardı.

BİZ YAZMIŞTIK

Devlet'in 61. sayısında Kuseyri olayını yazarken kullandığımız ifadeleri yeniden göz önüne almakta fayda vardır. O zaman, gazeteniz DEVLET'in bütün Türk basınının aksine, hadiseyi en doğru şekilde verdiği ve katil'in yine bir solcu olduğunu söylediği görülecektir. Devlet 61. sayısında olayla ilgili «Kuseyri'nin katili kim?» başlıklı haberde şunları yazmaktaydı.

«Ankara Hukuk Fakültesi öğrencilerinden Mustafa Kuseyri geçen 22 Mayıs Cuma gecesi Basın Yayın Yüksek Okulunda tabanca ile vurularak öldürüldü. Kuseyri Antakya'nın varlıklı ailelerinden birine mensuptu. Aşırı solcu kuruluşların içinde bulunuyor, solcuların bütün «eylem lerine» katılıyordu. Sosyalizmi kimden ve nasıl öğrendiğini bilmemekle beraber yaşayışını fikrî heveslerine uydurramadığı kesinlikle ifade edilebilir. Maddi durumunun çok iyi olması çevresinin kızlı erkekli bir diskoteksi grup tan müteşekkil bulunması Kuseyri'yi iddialarının aksine «proleter sosyalist» bir yaşayış şeklinden çok uzaklarda tutuyordu. Milliyetçiliğe karşı oluşunun sebepleri arasında ailesinin bulunduğu bölgenin etnik özellikleri ön plânda gelirdi. Son zamanlarda bazı sosyalist arkadaşlarıyla özel hayatıyla ilgili önemli bir meseleden ötürü arasının çok açık olduğu kendisini tanıyanlarca ifade ediliyordu. Kuseyri Türkiye'nin solcu bir devrimle yani Marksist ihtilâlle kurtulabileceğine inanmıştı; yahut onu böylesine sakat bir fikre inandırmışlardı. Bir solcu arkadaşının ifadesine göre şiddetli bir Che Guavera hayranıydı. Hatta «mitralyözlerle gelecek bir ölüm» özlemi duyardı. Mustafa'nın körpe kafasına bu fikri sokanlar bu mitralyözlerin kimlere tevcih edileceğini anlatmışlar mıydı bilmiyoruz. Ama gençliğinin en güzel çağlarını vatandaşlarına karşı silâh kullanmak, öldürmek iştiyakı ile karartanları lânetlememek ne mümkün.. Nice Mustafaları bir karanlık kavganın içine sürükleyen, öldürmeye ve ölmeye sevkeden esas teşvikçilerin câni kızıl patronların bu olayları zevkle seyrettikleri muhakkaktı. ESASEN MUSTAFA'YI VURAN TABANCANIN TETİĞİ BUNLAR TARAFINDAN ÇEKİLMİŞTİ : Olayın cereyan ettiği odanın alt katında o esnada proleter Aydınlık dergisinin yazı işleriyle ilgili olarak çalışmakta olan kız öğrencilerin ifadelerinde tenakuzlar vardı. Tabanca sesinin işitilmesinden sonra olay yerinden hızla kaçan üç kişiden bahsediyorlar, bir - iki dakika içinde odayı 20-30 kişilik kalabalık bir solcu grubun doldurduğunu söylüyorlardı.

Üniversitenin bilhassa SBF'nin tam bir solcu tedhiş içinde tutulduğu sıralarda solcularını gece gündüz nöbet bekledikleri, milliyetçi talebeleri silâh tehdidiyle içeri sokmadıkları bilinirken, olayı milliyetçilere maletmek gülünç olurdu. Zira bir milliyetçi öğrenci değil gecenin karanlığında bu okulun koridorlarına girmek, bir sürünün de

DIŞ BASIN İÇ BASIN

Herr von Papen'in sayın Dündar Taşer'le yaptığı mülâkatta söyledikleri arasında beni en çok düşündüren hususlardan birisi de şu olmuştur. O sıralarda Kıbrıs buhranı had safhadadır ve bütün Alman basını, Rum tezini tutmaktadır. Herr von Papen, oturur, belli başlı bütün Alman gazete ve dergilerinin, ajanslarının yazı işleri müdürlerine birer mektup yazar. Kıbrıs'ın Yunanistan'a ilhakının, veya sırf Rum kontrolünde olmasının Akdeniz ve Güney-doğu Avrupa jeopolitik dengesinde komünizm lehine nasıl bir rahne açacağını, bunun Alman menfaatlerine nasıl aykırı düşeceğini izah eder. Alman basınında Rum tezi lehindeki tutum bıçak gibi kesilir. Ne millî şuur! Zira, Alman basını büyük ekseriyetile, komünizmin ve siyonizmin kontrolünde değildir.

* * *

Türk basınında diyecektim vazgeçtim, Türkiye basınında, köşe başlarını tutmuş yıllanmış dış politika yazarları vardır. T.R.T.'de de Bir Dış Haberler Servisi faaliyettedir. Yorumlar yapılır. Bu dış politika yazar ve yorumcularının çoğu aşırı solcudur veya Yahudi dönmesidir. Hangi beynelmilel kuvvetlerin kontrolünde bulunduğu mâlûm ajans haberlerini, yabancı basın yorumlarını, yalan yanlış tercümelerle aktarmaktan başka bir şey yapmaz çoğu.. Araya sinsice kızıl propagandaları sıkıştıranlar da az değildir. Hemen hepsi, millî şuurdan yoksundurlar.

* * *

Finlandiya Cumhurbaşkanının ülkemizi ziyareti vesilesile çıkan yazılara bakırız. Cumhuriyet Gazetesinde, Ergun Balcı, «Fin usulü tarafsızlık», Paasikivi-Kekkonen siyaseti» diye, Finlândiya'nın NATO'ya girmeyerek Ruslar'ın nasıl itimadını kazandığını, hatta Rusya karşısında yenilginin, yüklüce bir tazminat da ödemeye mahkûm edilen Finlandiya'nın bir sanayi kurmasına nasıl yol açarak onun kalkınmasına yaradığını ballandıra ballandıra anlatıyor ve ilâve ediyor: «Galiba az gelişmiş bir ülkenin kalkınması için en iyi çare Sovyetler Birliği'ne savaş ilân etmesi.» Bu yazar, Finlândiya'nın değil Sovyetler'in savaş ilân ettiğini bilmesine pek iyi bilir, bilir ama, Sıkı Yönetim'in dikkatinden kaçırmak için bu kadarcığı yazılır. Arif olan anlasın!

Finlândiya'nın jeopolitik durumu ile, Akdeniz'e asırlardır çıkmak isteyen bir Rusya karşısında Türkiye'mizin kritik jeopolitik vaziyetini namuslu bir kıyasla değerlendirip, niçin NATO'da kalmamızın zorunlu olduğunu hiç işaret etmeden, NATO'dan çıkmamızı ısrarla isteyen kızıl propagandanın ekmeğine yağ sürer. Bunun adı da millî «bilinç!»

* * *

Milliyet Gazetesi'nin temelli dış politika yazarı, sevimli, zeki musevilerimizden Sami Kohen de, «Günün Konusu» olarak «Bengal Faciası»'nı seçmiş. Dost Pakistan idarecilerini suçlayan, büyük devletlerin müdahale zaruretinden dem vuran, baştan başa kasıtlı, yanlış istihbarata dayalı bir yazı donatmış. Filistin'deki İsrail zulmünden bahsettiğini hiç hatırlamadığımız S. Kohen, mültecilerin acıklı durumlarını yürek karartıcı tablolar halinde tasvir ediyor.

Bereket, Türkiye'nin millî menfaatlerini müdrik dış politika yazarlarımız da var. Adalet Gazete'sinde Sayın İlhan Bardakçı, Pakistan üzerindeki oyunları açıklıyor ve Türkiye basınının tutumunu yeriyor.

İşin iç yüzü şudur. Aslında, gerek İngiltere, gerek A.B.D., gerekse Sovyet Rusya, Kızıl Çin tehlikesi karşısında bir sed teşkil edebilecek tek bir Hind devleti kurulsun istiyorlar. Bu yüzdendir ki, 1965'de Hindistan Pakistan'a saldırdığı zaman, CENTO, yardım edeceği yerde, Pakistan'a silâh verdirilmesini bile durdutmuştu. Ve ayni maksatla Rusya, Hindistan'ı hep desteklemektedir.

Biz de eli kolu bağlı kalmışızdır. Pakistan ise, o zamanki Başkanı Eyüp Han'ın ağzından, «İcap ederse Kıbrıs için Türklerle omuz omuza döğüşürüz» diyerek, en yalnız zamanımızda dostluğunu ispatlamıştır. İstiklâl Harbimizin kazanılmasında, bugünkü Pakistanlılar olan o devrin Hind müslümanlarının toplayıp gönderdikleri paranın da rolü olduğunu unutmayalım İş Bankası'nın temelinin harcında bile bu altınlar yatıyor.

Hindistan, hâkimiyeti altındaki Müslüman Bengalliler'i, zulmederek, katlederek Doğu Pakistan'a hicrete mecbur ederken, araya soktuğu bir yığın ajan provakatörü ile bu günkü «ayırımcı» isyanların baş hazırlayıcısı olmuştur. Tıpkığ kovduğu Yahudilerin arasına Nazi ajanları sokan Hitler Almanyası; tıpkı, Bulgaristan'dan gelen Türk göçmen kafilelerinin arasına kızıl ajanlarını sokuş turan Bolşevik Bulgaristan gibi... Mucibürrahman gibi bir hâin de bulunca oyununu sahneye koyan Hindistan, şimdi de sûreti hakdan görünerek, süper devletlerin müdahalesini istiyor.

Bizde de sun'î bir Doğu meselesi ihdas edilmeye çalışıldığı şu günlerde, zerre kadar millî şuurdan nasibi olan dış politika yazarı, Pâkistan Devlet Başkanının tutumunu, Pakistan Ordusunun hareketini kınamaz. Bittabii bu millî şuuru, Bay S. Kohen'den beklemek safdillik olur. Amma ne yazık ki yazdığı gazetenin adı Milliyet'tir.

* * *

Fransa'da çıkan solcu «Le Monde» gazetesinin 2 Haziran tarihli nüshasının ikinci sahifesinin yarısını kaplıyan Türkiye haberlerini ben de okudum. Paris'te yerleşmiş bir komünistin hazırladığı bilinen bu yazıları ve verilen yalan haberleri okuyanlar, Türkiye'de mâsum sosyalistlerin terör altında ezildiği zehabına kapılır. Yazı ve haberlerde tek bir komünist lâfı geçmiyor, hep solcular, sosyalistler, fikir adamları, onlara yapılan işkenceler...

Tam bu yalan haberlerin çıktığı sırada, Nadir Nadi'ciğin de aynı paralelde bir başyazısı. Eğer, birazcık millî şuuru olsa idi, memleketin idaresini dış basına jurnallamaktan hayâ eder ve Senato'da, Kontenjan Senatörlüğünden sıra arkadaşı olduğunu belirttiği Sayın Sadi Koçaş'a, hususi bir mektupla müracaat ederdi.

Sayın Erim'in ise, bir solcu Fransız gazetesinin yalan haberlerinden bu derece telâşa kapılmasını ve onu, Türkiye Cumhuriyeti Hükûmeti Başkanının muhatabı sayarak beyanlar vermesini, dâvetler yapmasını üzüntüyle karşıladık. Bırakınız Atatürk'ü hatta İnönü'yü, Abdülhamid'in dahi bu işleri nasıl hallettiğini, ne tavırlar takınıp hangi usullere başvurduğunu bilse veya hatırlasaydı, bu üzücü durum hâsıl olmazdı.

Millî bilinç değil, Millî şuur!

Doç. Dr. Recep Doksat

Kalkınmamızın İtici Kuvveti

İnsan Gücü Yetiştirme Bakanlığı

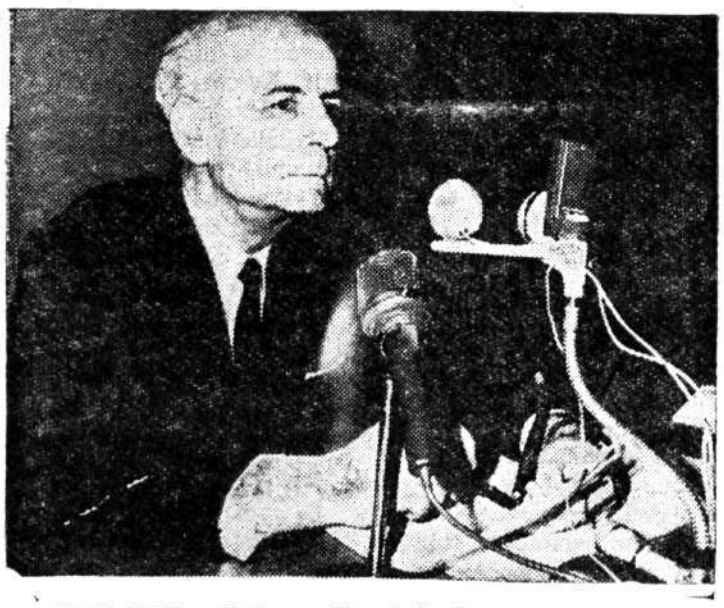

Millî Eğitim Bakanı Şinasi Ore'

Yazan : Gültekin YİĞİTLER

Türkiye on yıldır plânlı bir kalkınma dönemi içindedir. Kalkınmakta olan ülkeler kaynak israfından mümkün olduğu kadar kaçınmak zorundadırlar. Bunun için kamu hizmetlerinin en iktisadî, en verimli ve en çok hareket kaabiliyetine sahip bir örgütlenme içinde yürütülmesi gerekir. Bu ise hizmetlerin kuruluşlar arasında, her işin, o işi en iyi bilene gördürülmesi esasına dayanan bir işbölümü anlayışı içinde dağıtılmaları ve tümüyle kalkınma hedeflerine yöneltilmeleriyle mümkündür. Uzmanlaşmanın çok geliştiği çağımızda bunu tartışmak bile lüzumsuzdur.

Bir kalkınma hareketinin ihtiyaç duyacağı en önemli unsurlardan biri de hiç şüphesiz ki insangücüdür. İşlenmemiş haliyle ham bir cevher olan bu unsurun kalkınmanın itici gücü haline dönüştürülebilmesi ancak eğitim yoluyla gerçekleştirilebilir. Şu halde kalkınma hamlemizin başarıya ulaşması için, kalkınma hedefleri doğrultusunda yaygın bir eğitim faaliyetine girişmek ve bu faaliyeti en iktisadî bir örgütlenme içinde düzenlemek zorundayız. Bu takdirde, kalkınmamız için gerekli insangücünü yetiştirme işinin bu konuda uzmanlaşmış tek bir kuruluş eliyle yürütülmesi lüzumu ortaya çıkar.

Burada, eğitimin bir uzmanlık işi olup olmadığı tartışılabilir. Şüphesiz ki eğitim faaliyeti kazandıracağı muhtevanın dışında bir metod ve tekniğe muhtaçtır. Eğitimci, bu metod ve tekniği kullanan bir teknisyen olarak düşünülmek gerekir.

Bütün bu söylenenlerden çıkan sonuç şudur: İnsangücü yetiştirme faaliyetlerimizin tümünü tek bir kuruluş içinde toplamak zorundayız. Oysa ki bugün bu faaliyet, halen yürürlükte olan Tevhid-i Tedrisat Kanununun, «Türkiye dahilindeki bütün müessesatı ilmiye ve tedrisiye Maarif Vekâletine merbuttur.» diyen birinci maddesinin açık hükmüne rağmen, ağırlık Millî Eğitim Bakanlığında olmak üzere çeşitli kuruluşlar arasında dağılmıştır. Gerçekten çeşitli kuruluş ve Bakanlıklar kendi bünyeleri içinde, okul içi ve okul dışı eğitim yapan kurumlara sahiptirler.

Bu tutumun akla yatkın bir gerekçesi olmamak gerekir. Zira, meselâ sanayi kesimine eleman yetiştiren Sanat Enstitüleri Millî Eğitim Bakanlığı bünyesi içinde olduğu halde Tarım kesimine eleman yetiştiren Ziraat Meslek Okullarının Tarım Bakanlığına bağlı olmasının nedeni açıklanamaz. Amaç, Ziraat Meslek okullarındaki öğrencilerin Tarım Bakanlığına bağlı çiftliklerde uygulama çalışması yapmalarını sağlamaksa, aynı mantıkla Sanat Enstitülerinin de meselâ Sanayi Bakanlığına bağlı olmaları gerektiği savunulabilir. Aynı şey, çeşitli kuruluşlarca açılan yetiştirme kursları için de söz konusudur. Millî Eğitim Bakanlığına bunlardan bir kısmını düzenleme görevi verilirken, diğerleri için ona güvenilememesine ne gibi bir gerekçe gösterilebilir? Bu tutum, yetiştirme faaliyetlerinin biribirinden habersiz ve koordinasyondan yoksun olarak yürütülmesi sonucunu doğurmakta ve kaynak israfına yol açmaktadır.

Şu halde askeri eğitim ve üniversiteler dışında okul içi ve dışı insangücü yetiştirme faaliyetinin tümü, bütün eksiklerine rağmen bu alanda en yetkili kuruluş olan Millî Eğitim Bakanlığında toplanmalıdır. Ancak bu görev verilirken Bakanlığın merkez ve taşra teşkilâtıyla eğitim kurumlarında köklü bir değişiklik yapma yoluna gitmek gerekir. Konuyla ilgili olarak bu yazıda sadece Bakanlık merkez teşkilâtı üzerinde durulacaktır. Merkez teşkilâtını, kamu yönetimi tekniği açısından kabaca eleştirmek ortaya şu sonucu çıkarmaktadır :

1. Bakanlık Başmüsteşarlık, Mesleki ve Teknik Öğretim Müsteşarlığı, Kültür Müsteşarlığı olmak üzere üç Müsteşarlığa ayrılmıştır. Bu durumun bir takım sürtüşmelere yol açması kaçınılmaz olmaktadır. Nitekim Müstaşarlıklardan bir tanesi şeklen öbürlerinin üstünde sayılmaktaysa da, aralarındaki yetki hiyerarşisi çok zaman Müsteşarların şahıslarına bağlı kalmaktadır. Bu durumun, üç Müsteşarlık arasında koordinasyon kurma görevini bizzat Bakana yükliyeceği ve bir bakıma siyasi bir makam olan Bakanlık Makamını Müsteşar seviyesinde halledebilecek işlere müdahale etmeğe zorlıyarak esasen yüklü olan görevini daha da ağırlaştıracağı tabiidir.

2. Üç Müstşarlığa bağlı dairelerin sayısı aşağıda gösterilmiştir:

Daire	Sayı
Genel Müdürlükler	25
Daire Başkanlıkları	4
Bu seviyede diğer birimler	2
Bağımsız Müdürlükler	11
Bu dairelere bağlı şube, Büro ve bölümler	230

Görüldüğü üzere merkez teşkilâtında birbirinden bağımsız çalışan çok sayıda daire vardır. Bu durum, birbirine benziyen görevlerin dairelerin arasında dağıtılması sonucunu doğurmakta ve dolayısıyla hizmetler arasında koordinasyon kurulmasını güçleştirmektedir. Meselâ orta öğretim seviyesindeki genel, mesleki ve teknik öğretim okulları sekiz ayrı Genel Müdürlüğe dağıtılmış vaziyettedir. Bu dağınıklığın, orta öğretim seviyesinde tutarlı bir politika güdülmesinin en önemli nedenlerinden biri olduğu şüphesizdir. Resmî ve özel Yüksek Okullar ise altı ayrı Genel Müdürlüğe bağlanmıştır. Bakanlığın, Yüksek Öğretim Genel Müdürlüğü adını taşıyan iki ayrı dairesinden birine mesleki ve teknik alanda öğretim yapan birkaç Yüksek Okul bağlı iken öbürüne hiçbir Yüksek Okul bağlı değildir ve bu daire Üniversitelerle olan ilgisi dışında, yabancı ülkelerdeki öğrenci müfettişliklerini denetleme yada yurt dışına öğrenci gönderme gibi, fonksiyonuyla ilgisi olmaması gereken işlerle meşgul olmaktadır.

3. Birbirinin aynı olan bazı hizmetlerin ayrı ayrı dairelerce görülmesine karşılık, bazı hizmetler için de merci bulunamamaktadır. Öte yandan bazı işlerin bir bölümü bir dairece, öbür bölümü başka bir dairece yürütülmekte olduğundan iş sahipleri çeşitli dairelerin arasında mekik dokumaktadırlar.

4. Bakanlığın, Özlük İşleri Genel Müdürlüğü adını taşıyan, personel işleriyle görevli bir dairesi varken, çeşitli dairelere bağlı 23 tane Personel veya Nakil — Tâyin şubesi; plânlama ve araştırma görevi yapan iki ayrı daire başkanlığı dışında çeşitli dairelere bağlı altı adet plânlama şubesi bulunmaktadır. Böylece personel ve plânlama işleri birçok dairelerde ayrı ayrı yürütülmekte, bu yüzden de politikalar arasında bir bağlantı kurulamamaktadır.

5. Bazı Genel Müdürlükler çok az sayıda personel mevcuduyla kurulmuştur. Hizmetlerin gereksiz yere dağıtılmasına yol açan bu durum verimliliği de düşürmektedir.

Burada kısaca sövlenenler Bakanlık merkez teşkilâtındaki dağınıklığı ifade etmeğe yeter. Bugünkü durumuyla Millî Eğitim

Bakanlığının, Türkiye'nin insangücü yetiştirme çabasının tümünü kalkınma hedefleri doğrultusuda yürütebileceğine inanmak mümkün değildir. Bu yüzden önce Bakanlık merkez teşkilâtının yeniden kurulmasına geçilmelidir. Bu yeniden kurma sırasında plânlı kalkınmanın Bakanlığa yüklediği sorumluluğun öncelikle gözönünde tutulması gerekir. Yani artık Millî Eğitim Bakanlığı sadece okuma - yazma öğreten, bazı bilim dallarında temel bilgiler veren ve bazı maharetler kazandıran bir eğitim faaliyetini yürüten kuruluş olarak değil, ülkenin ihtiyaç duyduğu insangücünün tümünü yetiştiren bir «İnsangücü Yetiştirme Bakanlığı» olarak düşünülebilir. Bakanlık merkez teşkilâtı ise bu yetiştirme faaliyetinin araştıran beyni sevk ve idare eden eli olmalıdır.

Bakanlığın görevinin bu tarzda tesbiti akla, şimdiye kadar yürütmekte olduğu kültür hizmetlerinin ne olacağı sorusunu getirmektedir. Son birkaç yıldır eğitim hizmetleriyle kültür hizmetlerinin ayrılması ve bir Kültür Bakanlığı kurulması yolunda yaygın bir eğilim vardır. Aslında bu fikir yeni değildir. 1962 yılında faaliyete geçen Merkezi Hükümet Teşkilâtı Araştırma Projesi Yönetim Kurulunun raporunda bir Kültür Bakanlığı kurularak Millî Eğitim Bakanlığının bünyesindeki kültür hizmetlerinin bu Bakanlığa devredilmesi öngörülmektedir. (1) Kültür hizmetlerinin ayrılması Millî Eğitim Bakanlığını, bütün gücünü eğitim üzerinde toplamağa sevkeder ve ona hareket kaabiliyeti kazandırır. Ancak bu ayırma, eğitim ve kültürün biribiriyle olan yakın ilişkisi göz önünde tutularak her iki hizmetin, yetişmekte olan kuşaklara aynı mânevî değerleri götürmesi sağlanmak kaydıyla faydalı olabilir. İleride, bunu gerçekleştirebilecek mekanizma üzerinde ayrıca durulacaktır.

Bu durumda Bakanlık yeniden nasıl kurulabilir? Bu sorunun cevabını vermek için önce, ona, insangücü yetiştirme faaliyetiyle ilgili olarak yüklenecek görevlerin neler olduğunu araştırmak gerekir. Bu görevler şöyle sıralanabilir:

1. Verilecek eğitimin hedeflerini tâyin etmek,

2. Yetiştirilecek kuşaklara kazandırılacak mânevî - ahlâkî yapıyı tesbit etmek,

3. Eğitilecek insangücünün iş kolları arasında dağılışını plânlamak,

4. Uygulanacak eğitimin müfredat programlarını, metodlarını ve tekniklerini tesbit etmek,

5. İnsangücü yetiştirme faaliyetlerini yürütmek.

Yeniden kurulacak Bakanlığa bu görevlerden hangileri verilebilir? Gerçekte Millî Eğitim Bakanlığı bugün, dolaylı yoldan kolaylıkla müdahale edebildiği insangücü plânlaması dışında yukarıdaki görevlerin hepsini üzerine almıştır. Ancak bunları hakkıyla yerine getirebildiği söylenemez.

Önce eğitimin hedefleri ve eğitim yoluyla yurttaşlara kazandıracak mânevî - ahlâkî yapı üzerinde duralım. Şüphesiz ki eğitim faaliyetinin odak noktaları bunlardır. Bunlar Millî ülkü ve kültürün eğitim kurumlarında yansıması olmak zorundadırlar. Oysa ki birkaç beylik slogan dışında, yetişmekte olan kuşaklara böyle bir mânevî yapı kazandırması gereğine bile inanılmamaktadır. Bunu anlamak için çeşitli seviyedeki okulların program kitaplarındaki «Millî Eğitimin Amaçları» bölümlerine bakmak yeter. Yıllar var ki yüce duygular yerlerini kaba bir maddeciliğe ve çıkarcılığa; millî kültür ise, ancak yozlaşmış tarafları alınabilen yabancı kültür kırıntılarına terketmiştir. Bu ortam içinde yetişen kuşakların büyük çoğunluğunun bir yabancı ideolojiden bir başkasına yuvarlanıp durmasını kınarken, sorumluluğun büyük payının bu eğitim tarzında olduğunu da unutmamak gerekir.

Lüzumuna inanılmış olsaydı dahi Millî Eğitim Bakanlığı bu iki görevi yerine getiremezdi. Zira Bakanlık içinde bu görevi yüklenmiş gözüken Tâlim ve Terbiye Kurulu tâyinle gelip tâyinle giden memurlardan teşekkül eder. Bir kere, konu, memur zihniyetiyle çözülemiyecek unsurları ihtiva etmektedir. Sonra bu Kurul çok kere, görevlerinden alınan yüksek mevkilerdeki kişiler için şeref yeri olarak düşünülmüş ve bu sebeple kadrosu sık sık değişmiştir. Kaldı ki, tesadüfen bir araya gelen farklı inanıştaki kişilerden böyle bir görevi başarmaları da beklenemez. Nihayet Kurul üyelerinin bunu yapabilecek yetenekte olup olmadıklarını da hesaba katmak gerekir.

Bu yüzdendir ki, yetişmekte olan kuşaklara eğitim yoluyla kazandırılacak mânevî yapının unsurlarının neler olması gerektiğini tesbit görevi, esasen bu alanda hiçbir şey yapılmadığı da gözönünde bulundurularak, bütün devlet kuruluşlarının üstünde bir danışma organı niteliğini taşıyacak, siyasî etkilerden uzak bir kurula verilmelidir. Bu kurula «Millî Kültür ve Eğitim Yüksek Kurulu» denebilir. Anayasada Devlet Başkanının görevi konusunda değişiklik yapılarak Devlet Başkanına, bu mümkün olmazsa Başbakana bağlanabilir. Kurul üyeleri Türkiye'nin, Millî kültürü benimsemiş bilim ve fikir adamlarından seçilir Kurulun eğitim hizmetleri ile ilgili kararlarını yeniden kurulacak Bakanlık, kültür hizmetleri ile ilgili kararlarını da Kütür Bakanlığı yürütür. Bunlar dışındaki kararları ise her Bakanlık ve Kuruluş, kendisini ilgilendirdiği ölçüde yerine getirmekle yükümlü olur.

İnsangücü plânlaması ise bugün olduğu gibi Devlet Plânlama Teşkilâtınca yapılmalıdır. Zira Türkiyenin insangücü ihtiyacını en iyi bilecek ve tarihî bir perspektif içinde plânlayabilecek olan bu kuruluştur.

Bu durumda yeniden kurulacak Bakanlığa insangücü yetiştirme faaliyetinin sadece teknik yönünü, metodlarını ve müfredat programlarını tesbit etmek ve bu faaliyeti yürütmek görevi düşmektedir. Bakanlık, bu göreve en uygun ad olarak «İnsangücü Yetiştirme Bakanlığı» adını alabilir. Şüphesiz ki Bakanlığın merkez ve taşra teşkilâtının da bu anlayışa uygun olarak yeniden kurulması gereklidir. Merkez teşkilâtının kurulu şu şöyle olabilir :

1. MÜSTEŞARLIK: Bakanlığın tek bir Müsteşarlığı olacaktır. Kültür hizmetleri yeni kurulacak Kültür Bakanlığına devredileceğinden, Genel Öğretim Müsteşarlığı ile Meslekî ve Teknik Öğretim Müsteşarlığının bünyesi içinde yürütülmekte olan hizmetler bu tek Müsteşarlık içinde toplanacaktır. Gerekirse Müsteşar Yardımcılarının sayısı artırılarak Müsteşarın yükü azaltılabilir.

2. DANIŞMA BİRİMLERİ : Bakanlığın düşünen beyni olması gereken bu birimler aşağıdaki dairelerden kurulacaktır.

a. ARAŞTIRMA DAİRESİ. Bakanlığın görevi içine giren alanlarda her türlü araştırma bu dairece yapılacaktır. Organizasyon ve Metod Birimi bu daire içine alınacaktır.

b. PLANLAMA DAİRESİ: Devlet Plânlama Teşkilâtınca yapılacak insangücü plânlamasının teknik ayrıntılarını tesbit etmek, Bakanlığa verilecek hedefleri zaman ölçüsü içinde plânlamak bu dairenin görevi olacaktır.

c. PROGRAM ve UYGULAMA DAİRESİ : Yurt çapında, uygulanacak her türlü eğitimin müfredat programlarını, kitap ve diğer araçlarını, metod ve tekniklerini tesbit bu dairenin işi olacaktır.

ç. KOORDİNASYON DAİRESİ : Millî Kültür ve Eğitim Yüksek Kurulu ile Devlet Plânlama Teşkilâtı tarafından Bakanlığa yüklenen yükümlülüklerin yerine getirilmesi; yukarıda sözü edilen üç dairenin koordine çalışmaları; Bakanlık içindeki diğer hizmetlerin âhenkli bir şekilde yürütülmesi, kısaca Bakanlığın bütün çalışmalarının koordinasyonu bu dairece sağlanacaktır.

Bu dört daire bir Müsteşar yardımcısının sorumluluğuna verilecektir.

d. HUKUK İŞLERİ DAİRESİ: Bu daire hem Bakanlığın hukukî sorunlarını çözecek Hukuk Müşavirliği görevini yapacak, hem de çeşitli kanun, tüzük ve yönetmelikleri hazırlıyacaktır. Ayrıca, Bakanlık ve Eğitim Kurumlarının her türlü mevzuatı ile ilgili konularda söz sahibi tek daire olacaktır. Hukuk İşleri Dairesinden başka hiç bir dairenin, mevzuatla ilgili olarak hüküm verme yetkisi olmıyacaktır.

e. TEFTİŞ KURULU: Bugün yapmakta olduğu görevi yapacaktır.

3. YÜRÜTME BİRİMLERİ : Burada bir noktaya değinmek gerekiyor. Millî Eğitim Bakanlığına bağlı Genel Müdürlüklerle Daire Başkanlıkları arasındaki hiyerarşi kesin olarak tesbit edilmemiştir. Bu, diğer Bakanlıklarda da aşağı yukarı aynıdır. Yanlış anlamlara yol açan bu durumun düzeltilmesi için bu yazıda, yaygın anlayışa uygun olarak Daire Başkanlığı, ya Genel Müdürlüklerin altında bağımsız birimler, ya da Genel Müdürlüklerin bölümleri olarak düşünülmüştür. Buna göre İnsangücü Yetiştirme Bakanlığının Genel Müdürlükleri kendi içlerinde Daire Başkanlıklarına ayrılacaktır. Daire Başkanlıklarının da, sayısı ihtiyaca göre değişen şubeleri olacaktır. Daire Başkanı Şubeler, Genel Müdür de Daireler arasında, hizmetlerin koordine bir şekilde yürütülmesini sağlıyacaktır. Bakanlığın yürütme birimleri aşağıdaki Genel Müdürlüklerden teşekkül edecektir:

a. İLK ÖĞRETİM GENEL MÜDÜRLÜĞÜ : Okul öncesi eğitim kurumlarıyla ilk öğretim seviyesindeki bütün okullar bu Genel Müdürlüğe bağlanacaktır. Genel Müdürlüğün, okul öncesi eğitimin ve ilk öğretimin işlerine bakacak gerekli sayıda dairesi kurulacaktır.

b. ORTA ÖĞRETİM GENEL MÜDÜRLÜĞÜ : Orta öğretim seviyesindeki genel, meslekî ve teknik öğretim okullarının tümü özel olsun, resmî olsun bu Genel Müdürlüğe bağlanacaktır. Genel Müdürlüğün Genel Öğretim, Kız Teknik Öğretim, Erkek Teknik Öğretim, Öğretmen Okulları Ticaret ve Turizm Öğretimi, Tarım Öğretimi, Din Öğretimi, Sağlık Öğretimi gibi Daire Başkanlıkları olabilir.

c. YÜKSEK ÖĞRETİM GENEL MÜDÜRLÜĞÜ : Bakanlığa bağlı bütün Yüksek Okullar bu Genel Müdürlüğün bünyesi içinde toplanacaktır. Ayrıca yürütme organının özerk üniversite ile, bugün hemen hemen kopmuş olan bağlantısı bu Genel Müdürlüğün eliyle kurulacaktır. Buna göre Genel Müdürlüğün üniversiteler, Teknik Yüksek Okullar, Meslekî Yüksek Okullar, Güzel Sanatlar Yüksek Okulları gibi Daire Başkanlıkları olabilir.

ç. İŞ EGİTİMİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ: İnsangücü Yetiştirme Bakanlığı Üniversiteler ve Ordu bünyesi dışındaki bütün eğitim hizmetlerini üzerine alacağı için yurdun çeşitli yerlerinde çeşitli meslek gruplarını iş içinde, iş dışında ve iş başında eğitmek amacıyla programlar düzenliyecektir. Geniş bir eğitici kadrosuna ihtiyaç duyuran bu çalışmayı yürütmek için çeşitli Bakanlık ve kuruluşlarda görevli eğiticilerin İnsangücü Yetiştirme Bakanlığı bünyesine alınmaları gereklidir. Ayrıca kısa süreler için bir kısım eğiticinin sözleşmeli olarak çalıştırılması da mümkündür. Düzenlenecek bütün yetiştirme programları Bakanlığın Plânlama Dairesince önceden plânlanarak İş Eğitimi Genel Müdürlüğünce yürütülecektir. Bu Genel Müdürlüğe bağlı olarak Sanayi Eğitimi, Tarım Eğitimi, Hizmet Eğitimi, Esnaf Eğitimi, El Sanatları Eğitimi, Mektupla Öğretim, Okuma - Yazma Öğretimi Daire Başkanlıkları kurulabilir.

d. İŞ YURTLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ : Eğitimi iktisadî kalkınmamızın itici gücü haline getirmek için üst öğrenime devam edemiyen okul çağındaki nüfusla bunun dışındaki açık, gizli veya mevsimlik işsiz nüfusu örgütlendirerek bir yandan eğitirken, bir yandan da üretime yöneltmek mümkündür. Bunun için merkezî köylerle şehirlerde, ihtiyaca göre Çıraklık, Kalfalık, Ustalık, Ustabaşılık bölümlerini ihtiva eden İş Yurtları açılacaktır. İş yurtları Genel Müdürlüğü bu yurtlardaki eğitim faaliyetlerini yönetecektir. Genel Müdürlüğe bağlı olarak Çıraklık, Kalfalık, Ustalık, Ustabaşılık Eğitimi Daire Başkanlıkları kurulabilir.

e. KREDİ ve BURSLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ . Resmî veya tüzel çeşitli kuruluşlarca verilen yurt içi burslar, kuruluş sa

(Devamı 10 ncu Sayfada)

yorum düşünce ve OLAYLAR

yamlı tehdit ve tecavüzüne karşı ancak nefsini savunma imkânını buluyordu.

KAATIL NEJAT ARUN

Aynı konu devletin 8.. sayısında da yer almıştı.

81. sayımızda da şunları yazmıştık.

Olayın altıncı günü, cinayet üzerindeki esrar perdesi kalkmıştı.. Şimdi cinayetin nasıl işlendiğini ve kaatilin durumunu inceleyelim.

Okuma Odasındaki ve camın önündeki dikdörtgen masada Kuseyri ve Nejat Arun karşılıklı oturuyorlardı... Arunun tabancası bir el patladı. Kurşun, Kuseyri'nin alnından girip ensesinden çıktı. Arun ne olduğunu şaşırmıştı. Hemen yerinden fırlayıp koştu ve Kuseyri'nin başını avuçları arasına aldı. Bu sırada elleri kan içinde kalmıştı Kapıya doğru koştu ellerindeki kanları koltuğun arkasındak. duvara doğru silkeledi. Sonra geri döndü ve Kuseyri'nin önündeki masaya abandı. O sırada ellerindeki kan izleri olduğu gibi masanın üzerine çıktı Arun tekrar kapıya koştu ve elindeki kanları sildi O sırada, silâh sesine koşanlarla Arun karşı karşıya geldi Bunlar, kız arkadaşları ile bir asisan ve kapıcıydı. Hepsini ifade vermemeleri için tehdit etti. Geriye döndü, Kuseyri'nin tabancasını, alıp ortadan kayboldu

O günlerde Ulkü Ocakları Birliği olayla ilgili olarak bir bildiri yayınlamıştı.

Bildiri'de, olayla Ülkü Ocakları Birliği'nin hiç bir alakası bulunmadığı belirtilerek şöyle denilmekte idi

BUYUK TURK MILLETI,

Komünistlerin Türk devleti ni yıkmak, Türk yurdunu parçalamak için giriştiği eylemler zincirine Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde bir öğrenci vurarak yeni bir halka daha eklediler. Bu hadise Komünist eylemin bir parçasıdır. Suçu bizim üzerimize yüklemeye çalıştıkları için son olayı kamu oyuna çeşitli yönleriyle açıklamayı lüzumlu gördük:

1 — Komünistler, Mustafa Kuseyri'yi Komandoların, polis ajanlarının vurduğunu, basın ve TRT kanalıyla iddia ettiler. Bu alçakça bir iftira bir tertipti. Zira SBF ve Basın ve Yayın Yüksek Okulunda solcular gece gündüz nöbet tutuyorlar, içeriye hiçbir yabancı resmi ve sivil öğrenci ve hatta ziyaretçileri dahi almıyorlar. Bu kadar sıkı kontrol altındaki bir yere Milliyetçilerin sessizce hiç bir mukavemetle karşılaşmadan girebileceği düşünülebilir mi?

2 — Cinayet 21.30 sıraların da işlenmiştir. Olay mahallinde bulunanlar cinayetten 1,5 saat sonra emniyete haber veriyor. Bunun üzerine SBF'ne gelen savcı, I. şube müdürü ve diğer yetkililer 2,5 saat içeri sokulmadı. Bu arada I. Şube müdürü devrimci öğrenciler tarafından dövüldü. Polis ise olay mahalline ancak sabaha karşı (11 — 12 saat gecikmeyle) girebildi. Anlaşlıyor ki cinayet dışardan gelen bir gurup veya şahıs arafından değil, içerden olmuştur. Emniyet yetkililerin olay mahalline alınmasının sebebi nedir? Plân hazırlanması için vakit kazanmak.

Yukardak açıklamadan anlaşılacağı gibi cinayet dışardan gelen üç beş kişilik gurup tarafından değil, içten düzenlenen bir tertipte işlenmiştir. Milliyetçi gençler olarak bizler tarafından yapıldığı iftirasının töhmeti altında kalmamak için araştırmalar yaptık. Cinayetin yapılmasına sebep teşkil edecek ipuçları ele geçirdik. Bunlar sıra ile:

a. Hukuk Fakültesi Talebe Cemiyeti seçimleri sırasında Devrimci Gurup içerisindeki çekişmeler: Seçim öncesi Hukuk Fakültesinde Devrimci öğrenciler başkan adaylığı için iki guruba ayrılmışlardır. Bu guruplardan şimdiki Cemiyet Başkanına karşı olan gurubun sözcülüğünü Mustafa Kuseyri yapıyordu. Bundan ötürü diğer gurubu mensup arkadaşları ile araları açıktı.

b. Hukuk Fakültesinde 3. sınıfta okuyan bir devrimcinin kız yeğeni ile öldürülen Mustafa Kuseyri ilişki kurarak onu iğfal etmiştir. Olen Mustafa Kuseyri'yi kızla evlenmeye zorlayan devrimciler Mustafa'nın buna razı olmaması üzerine onu öldürmüş olabilirler.

Bu söylediğimiz ihtimaller, işlenen cinayetin kendi arkadaşları tarafından tertip edildiği kanısı zihinleri kurcalıyor. Biz milliyetçi Türk Gençleri sağdan soldan bu bilgileri toplarken Emniyet Teşkilâtının susuşunu, herhangi bir açıklama yapmayışını teesürle karşılıyoruz. Olay sırasında, kâtillerin Içel, Adana ve Site yurduna kaçtığına ait iddiaları üzerine Içel ve Adana öğrenci yurdunun polisçe basılması bir arkadaşımızı katil zanlısı diye yakalaması nasıl izah edilebilir.

Polisçe yaklanan Yücel OZLEM adlı ULKUDAŞIMIZ olay sırasında Site öğenci yurdunda idi ve olaydan 3-4 saat sonra Içel Yurduna gitmişti. Olayla hiçbir ilgisi olmayan masum bir arkadaşımızın sanık olarak yakalanışını Emniyet Teşkilâtı adına üzüntüyle karşılıyoruz. Kesin olarak söylüyoruz: Bu cinayetle milliyetçi öğrencilerin hiç bir ilgisi yoktur.

Diğer taraftan üniversite yetkililerinin özellikle, Dekanlar bazı öğretim üyelerinin gerçek dışı davranışları insanlıkla, vatanseverlikle bağdaşmaz nitelektedir.

Şöyleki, memleketsever, SULEYMAN OZMEN ölür üniversite yetkililerini tüyleri kıpırdamaz, herşey normal seyrinde dir. Bir Mustafa DIKICI bir Hamdi GUR ve daha birçok okula gitmek isteyen Ulküdaşlarımız Komünist kurşunlarına hedef olurlar. Başta rektör, dekanlar ve öğretim üyelerinin çoğunluğu susarlar. Fakat solcu bir öğrencinin yalnız ölümünden dolayı değil, burnunun kanamasından dahi rektör üniversiteyi, dekanlar fakülteleri kapatarak, öğretim üyeleri dersleri boykot ederek yas tutarlar.

Soruyoruz: Solcu öğrenciler bu memleketin çocuğu da MILLIYETÇI öğrenciler değil mi? Art niyetli bazı üniversite yetkilileri ne kadar direnirlerse dirensinler, gücünü Türk Milletinden alan milliyetçi gençler MILLI HAREKETLERINI YURUTECEKLERDIR. Türk düşmanları da MILLI HAREKET seli içinde sağa sola çarpa çarpa parçalanıp yok olacaklardır.»

Hadise Nejat Arun'un yakalanmasından sonra bütün açıklığı ile ortaya çıkmış bulunuyor. Ulkü Ocakları Birliğine mensup delikanlıların bildirilerindeki hassasiyetleri ile üniversitede ilim adamı geçinen bir kısım gafillerin hassasiyetleri (!) ne kadar anlamlıdır.

Kimlerin Türk Milleti ve onun müesseseleri, üzerinde titiz, kimlerin çanak yalayıcı olduklarını görmek «Türk'üm» diyebilenler için ne büyük bir zevktir.

9 Haziran 1971 Çarşamba günü saat 19 da TRT haberlerini dinleyenler şaşkınlıklarını gizliyemiyorlardı. Çünkü, TRT'nin 19 haberlerinde Mustafa Kuseyri'nin kaatili olan Nejat Arun'un yakalandığını bildiriyordu.

O zaman, o haberi hazırlayanlar, onaylayanlar ve okuyanlar aynı adamlardı. Şimdi kötüye kullandıkları özerklik sanki boğazlarına durmuş, bir başka TRT olmuştu. Daha evvel SBF'ye baskın yapan sağcı bir grup tarafından öldürüldü şeklinde veren ve utanmadan, sıkılmadan olayı Milliyetçi gençlere mal eden TRT 9. Haziran 1971 günü saat 19.00 da, haberi süt dökmüş kendi durumunda şöyle veriyordu.

«Bir yıl önce Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Basın-Yayın Yüksek Okulunda öldürülen Hukuk Fakültesi öğrencisi Mustafa Şefik Kuseyrioğlu'nun katili Dev-Genç üyesi Nejat Arun, dün gece Ankarada yakalandı.

Mustafa Şefik Kuseyrioğlu, geçen yıl 22 Mayıs gecesi Basın-Yayın Yüksek Okulu Okuma Odasında tabancayla öldürülmüştü.

Devrimci Gençlik Federasyonu ile bazı öğrenci kuruluşları yayınladıkları bildirilerde, Dev—Genç üyesi olan Kuseyrioğlunun Siyasal Bilgiler Fakültesine baskın yapan sağcı bir grup tarafından öldürüldüğünü iddia etmişti. Bazı kişiler de bu baskına tanık olduklarını öne sürmüşlerdi.

Olaydan sonra toplanan Ankara Üniversitesi Senatosu, Üniversitenin üç gün tatil edilmesini kararlaştırmıştı. Hukuk Fakültesi Genel Kurulu da, Üniversiteye karşı girişilen saldırıyı kınadığını açıklamış ve bütün üniversiteleri 1 Haziran 1970 günü Ankarada düzenlenen «Anayasaya saygı ve üniversite özerkliği» adı verilen yürüyüşe katılmaya çağırmıştı.

1 Haziranda yapılan yürüyüşe çeşitli üniversitelerin profesörleri ve çok sayıda öğrenci katılmıştı.

Polis daha sonra olayı aydınlatan ipuçları bulmuştu. Soruşturma sırasında Siyasal Bilgiler Fakültesinin olay gecesi sağcı bir grup tarafından basıldığını öne süren tanıklar Dev—Genç'e mensup öğrenciler tarafından tehdit edildikleri için bu tür ifade verdiklerini söylemişlerdir. Bu arada Mustafa Şefik Kuseyrioğlunun, Basın—Yayın Yüksek Okulu öğrencisi ve Dev—Genç mensubu Nejat Arun tarafından öldürüldüğü tesbit edilmişti.

Hakkında gıyabi tutuklama kararı alınan Nejat Arun, bütün araştırmalara rağmen dün geceye kadar yakalanamamıştı.

Dün gece İstanbuldan Ankaraya gelen 54 AR 308 plâkalı otobüsde kimlik kontrolü yapan polisler, sahte kimlik taşımasına rağmen Nejat Arunu tanıdılar. Nejat Arun'un üzerinden Osman Yoldaşcan adına verilmiş bir nüfus kâğıdı ile bir öğrenci şebekesi çıktı.

Nejat Arun, Emniyet Müdürlüğünde, Mustafa Şefik Kuseyrioğlu'nu öldürdüğünü itiraf ederken,

«— Olay tamamen karadır» dedi.

Oynadığı tabancanın patlaması sonucu çıkan kurşunun Kuseyrioğlu'nun ölümüne yol açtığını iddia eden Nejat Arun bu yakın arkadaşını öldürmesi için bir sebep bulunmadığını öne sürdü.

Emniyet Müdürlüğü yetkililerinin verdiği bilgiye göre, olaydan hemen sonra Ankara'dan kaçtığını söyleyen Nejat Arun, bunun nedenini şöyle açıkladı:

«— Dev—Genç bu olayı kendi yönünden kullanmıştı. Ortaya çıkamazdım. Çünkü teslim olmam halinde olayın gerçek yanı aydınlanacak ve Dev—Genç'in durumu sarsılacaktı.»

Polis, öldürme olayında kasın bulunup, bulunmadığı konusundaki soruşturmaya devam ediyor.»

Ve ey bu olay üzerine «ANAYASAYA SAYGI YÜRÜYÜŞÜ» kararı alanlar, bu karara katılanlar, sol elleri havada epey yol aşındıranlar, MHP'yi ihbar komitesi kuran profesörler..

Ankara, Ege ve İstanbul Teknik Üniversitelerini üç gün kapatıp yas ilân edenler, yas tutan ilimciler, senato üyeleri, üç günlük yasla Türkiye Cumhuriyeti Devletini 9 milyon lira zarara sokan eyyamcılar.

Yırtılıncaya kadar üniversite özerkliği şampiyonluğa, komünist piyonluğu yaparlar.

ŞIMDI NEREDESINIZ NE YAPIYORSUNUZ, NASILSINIZ?

Haysiyetle, şerefle, ilimle ve üniversite özerkliği ile aranız nasıl?

Bir de şimdi yürüyün, yüreğiniz varsa, insansanız!

VE DEVLET yakanızı bırakmıyacak. Gelecek sayı sizin tüm salaklığınızı ve solaklığınızı bir kere daha suratlarınıza çarpacaktır.

Bekleyin...

Öğrenmek İstiyoruz

Zaman zaman basınla olan ilişkileri daha da yakınlaştırmak istiyen Başbakan Nihat Erim, yemekli toplantılar düzenlemekte, sohbetler yapmaktadır.

Bu toplantıları kim tertip eder, hangi ölçüler alınır bilinmez. Adı sanı bilinmeyen bir takım dergiler ile 150 tane gazetelerin sahip veya sorumluları davet edilir de, haftalık siyasi gazetelerin en çok satanı ve en tesirlisi olan DEVLET çağrılmaz.

Unutkanlık mı yoksa bir zihniyetin tezahürü mü? Üstünlük Erim CHP den de istifa etmiştir.

Öğrenmek istiyoruz ki, hükmümüzü ona göre verelim

Orta Doğu Üniversitesinden Ne Haber?

Erdal İnönü'nün istifasıyla boşalan ODTÜ Rektörlüğüne Em. Korgeneral Şefik Erensü atandı. Bu tayin aşırı solcu çevrelerde önce tedirginlik doğurdu, sonra paçalar sıvandı ve meşhur komsomol taktiği «Çevirme, sızma ve kanalize etme» ile hareke te geçildi. Son üç yıllık geçmişimizin çok özel ve önemli (!) yeri olan ODTÜ'ne isimi hafızalarda daima kalacak olan olan üç rektör tayin edilmişti. Bunlar, Kemal Kurdaş, Mustafa Parlar ve

GÖKTÜRK MEHMET UYTUN tarafından hazırlanan

RESİMLİ MALAZGİRT ŞİİRLERİ ANTOLOJİSİ ÇIKTI

Tanınmış şairlerimizin, ALPARSLAN ve MALAZGİRT şiirleriyle beraber hayat hikâyeleri ve resimlerini ihtiva eden bu kitap; lüks baskı ve 176 sayfa olup 10 Türk Lirasına satılmaktadır.

10 taneden fazla sipariş verenlere % 25 indirim yapılır ve peşin gönderilir.

İsteme adresi :

Göktürk Mehmet UYTUN

P.K. 11, Anafartalar — ANKARA

Erdal İnönü'dür. Parlar'ın rektörlüğü, memleketin sahipsiz olduğu o günlerde komünistlerin tecavüzleri yüzünden çok az sürmüştü. Erdal İnönü ise, Kemal Kurdaş'ı unutturacak davranışlara girmisti.

Kamu oyunun pek yakından takip ettiği ODTÜ olaylarının iki yıl gerisine gidelim ve ana çizgileriyle yeniden hatırlayalım.

SBF'YI GERİDE BIRAKAN ÜNİVERSİTE

ODTÜ'nde öğrenci ve öğretim üyeleri kesiminde solun hakimiyetini sağlamak üzere başlangıçta pek az militan vardı. Fakat plânlı çalısan bu komünist militanların başarıya ulaşmalarında en cok faydalandıkları kimseler, her yerde ve her zaman olduğu olduğu gibi, şöhret düşkünleri, vatan millet sevgisinden yoksun idealsizler ve oportünistler olmuştur.

6 Ocak 1969 tarihinde Komer'in arabasının yakılmasıyla kamu oyunda özellik kazanan ODTÜ'de olaylar her geçen gün daha da hızlandı ve gazete manşetlerinden inmedi. 1970 başlarında komünistler Üniversiteye hakim oldular. Bu tarihten sonra da, komünist olmayan öğretim üyelerinin ve öğrencilerin dövülmesi, üniversite mallarının yağma edilmesi ve nihayet ihtilâl karargâhı olarak kullanılması başlamıştır. Temmuz 1970'de Üniversite içindeki etkili mücadeleinden rahatsız olanlar mlliyetçi öğretim üyesi Prof. Adnan Şaplakoğlu'nun görevine on verdiler. Bu olayla ilgili olarak sayın Şaplakoğlu basına bir demeç vererek, «ODTÜ'de bir komünist ihtilâlin hazırlıkları yapılmaktadır. İdare de buna yardımcı olmaktadır.» deyince bütün dikkatler İnönü'nün üzerinde toplandı. Şaplakoğlu'nun bu beyanatını çok sert bulanlar, Üniversiteden uzaklaştırılması dolayısiyle hissi hareket ettiğini söyleyenler, ODTÜ'de 9 saat Türk ordusuna kurşun sıkılması ve bol miktarda cephaneliğin ortaya çıkarılması karşısında şimdi herhalde böyle düşünmemektedirler.

Prof. Şaplakoğlu'nun korkunç ifşaatından sonra bir basın toplantısı yapan Erdal İnönü, özeti aşağıdaki masum (!) açıklamayı yapmıştır. «... Prof. Şaplakoğlu Üniversitemizde bir sol ihtilâl plânlandığını ve rektör vekilinin de bu tertibin içinde olduğunu belirtmiş, savcılıktan gerekeni istemiştir. Bir bakıma çok ciddi bir bakıma çok müphem görülebilecek bu iddia üzerine savcılık harekete geçmiş ise, Savcılığın yapacağı soruşturma sonunda gerçeklerin açığa çıkmasını beklemekten başka yapacak bir şey olmadığını düsünüyorum. Bu görüşle savcılığın harekete geçmesini bekliyorum. Ancak bu arada bir iki cümle ile de, görüsümü açıklamaya hakkım var sanıyorum.

Üniversitemizin bazı öğrencileri Türkiyenin sosyal ve iktisadi problemlerinin kısa zamanda çözümlenmesi için toplumcu bir devrim yapılması gerekli olduğunu zaman zaman ifade etmekte ve giriştikleri eylemlerde bu gayeyi güttüklerini söylemektedirler. Başka bazı öğrencilerimiz gene devrim sözünü kullanmakla beraber, bundan ülkenin sosyal adalet ve kalkınma sorunlarının kısa zamanda çözümlenmesine imkân verecek temel reformların demokratik yoldan gerçekleştirilmesini anladıklarını belirtmektedirler. Bu görüsleri açıkça ifade eden ve eylemleri ile destekleyen öğrenciler üniversitemizde de, Türkiye'deki öteki üniversitelerde de vardır.» «Bazı öğrenciler bu çeşit eylemlere girişiyorlar diye bir üniversiteyi bir ihtilâlin plânlandığı yer ve üniversite yöneticilerini de bu ihtilâlin tertipçileri diye göstermek, yanlış, haksız ve son derece sorumsuz bir davranışı ve bugün bütün dünya üniversitelerinin içinde bulundukları durumu hiç bilmeyen bir zihniyeti ortaya koyar.» (1.8.970 Dünya Gazetesi)

Erdal İnönü. ODTÜ.de yeni göreve başlamış bir kimse değildi. Kendisinin rektör olmasından önce de anarşi olayları ve komünist çalışmalar alabildiğine gidiyordu. Meselâ, 5.4.969 tarihli Yeni Gazetenin ilk sayfasında resimlerle ODTÜ'ndeki polisin yaptığı arama sonunda ele geçen silâhlar teşhir ediliyordu. Aramada, Molotof kokteylleri, benzin bidonları, kasalarla tuz ruhu, bol miktarda Marksist yayınlar, duvarlarda, Minh'in ve Guveranın fotoğrafları ele geçirilmişti.

Bu malzemeler İnönü'nün bahsettiği «Bazı öğrenciler Türkiye'nin sosyal ve iktisadi problemlerini kısa zamanda çözümlemek için yapacakları toplumcu devrimin» aletleriydi herhalde. Ayrıca bunda yadırganacak ne olabilirdi, «Bütün dünya üniversitelerinin içinde bulundukları durum» bu değil miydi?

Üniversitede hırsızlıklar da alıp yürümüştü. Bu haberler gün geçmiyordu ki, basında yer almasın. Bir iki misal verelim; «ODTÜ'ye yardım olarak gönderilen televizyonlar satılmış.» (1.2.970 Yeni Gazete'nin manşette verdiği haber.) «496 bin liralık malı piyasaya sürülmüş! Üniversiteye gelen eşyaların bir kısmı kaçak» (4.12.970 Akşam) Başka bir hırsızlık olayı daha, «Erdal İnönü harita hırsızlığı hakkında bilgi vermekten kaçındı.» (13.8.970 Dünya Gazetesi.) Aynı haberin metninde İnönü'nün olayla ilgili sözleri şu şekilde yayınlanmıştı: «... Her devlet müessesesindeki hırsızlık olayları gibi üniversitedeki hırsızlık olaylarının da ilgili makamlara bildirildiğini söylemiş, ancak Savcılık yetkilileri haritaların çalınmasıyla ilgili kendilerine herhangi bir başvurma yapılmadığını öne sürmüşlerdir.»

İnönü Rektör sıfatıyla üniversiteyi mi, yoksa hırsız komünistleri mi korumakla görevliydi de «Her devlet müessesesindeki hırsızlıktan» bahsederek hem devletin itibarıyla oynamaya ve hem de olağan bir şey haline sokmaya çalısmıstı? Hırsızlık olayını ilgili makamlara bildirdik. dediği halde Savcılığı değil. üniversite içinde zaman zaman birlikte silâh araması gösterileri yaptığı Devrimci Gençlik örgütünü kasdetmis olacak.

Kamu ovu çok iyi bilmektedir ki. ODTÜ'deki olayların kahramanı ne Erhan Er doğmus ne de bir başkasıdır. Bu sahıs E. İnönü'dür. Ve her sevin cok önceden plânlandığı anlasılmaktadır. Aşırı solcular Kemal Kurdaş'ı

Karadağlı Eşkiya Kara Yorgi

17 Şubat Çarşamba günü, akşama doğru saat 18'de Yugoslav gümrüğüne geldik. Herhangi bir güçlükle karşılaşmadık. Üstünkörü şöyle bir baktılar ve beynelmilel dillerin en geçerlisi Tarzanca ile sordular: «Haş hış bum bum?» Aynı dille cevap verdik ve gayet rahat anlaştık.

Gümrük binalarına yakın bir kahveye oturmuştuk. Çay içmeğe niyetliydik ama, büyük bir derdimiz vardı. Garsona nasıl anlatacağımızı düşünüyorduk: Tutuculuğumuzun şanıma gölge düşürmemek için gâvur illerinde bulunduğumuz sürece fincanla çay içmemeye kesin karar vermiştim Yazık ki, bardağın Sırpçasını bilmiyorduk. Karşımızdaki masaya oturup paralarını sayan tıknaz ve çok sevimli bir adam, tatlı bir Rumeli şıvesi ile: «Ben söylerim» dedi. Sevindik, nereli oldugunu sorduk. Cevap: «Üsküplüyüm». İbrahim Metin biraderimiz ki yalnız usta bir şoför değil, cin gibi bir taktisyendir. Hemen yetiştirdi: «Türkçeyi çok güzel konuşuyorsunuz, nasıl öğrendiniz?» «Anam babam da böyle konuşur, çünkü Türküz!»

Yugoslavya'daki ilk işimiz benzin almak oldu. Bulgaristan'dan geçerken hiç benzin almamıştık. Çünkü Bulgarlar'ın benzine karşı büyük bir saygı duyduklarını ve Türkiye'dekinin iki misli fiatla sattıklarını daha once öğrenmiştik. Gerçi saygının benzine mi, yoksa Sovyet dostluğuna mı gösterildiği tartışılacak bir konuydu ya, fazla kurcalamadık!

Yugoslav parasının adı «Dinar», değeri Türk lirasına eşit ve fiatlar da Türkiye gibi.

Bulgar sınırından itibaren dağlık bir bölgeye girdik. Geceydi, ortalığı iyice göremiyorduk. Yine de uçurumlar aştığımızı farkediyor, sık sık tünelden geçiyorduk. Yol kötü ve kaygandı, yağmur ip gibi yağıyordu...

Niş'e yirmi kilometre kala. üçüncü sınıf bir otelde yattık. Adam başına 32 lira ödedik. Haklarını yemiş olmamak için hemen ilâve edelim: Bizimkilerden daha temiz ve bakımlıydı. Lokantası da vardı, ama kıtlığa sebebiyet vermemek için çok insancıl bir düşünceye dayanarak yemeğe gitmedik; arabamızdaki konserveler ve halâ bitiremediğimiz «Edirne suyu» ile yetindik

Perşembe sabahı yağmurla birlikte uyandık. Daha doğrusu Nihat Yazar, İbrahim Metin, Hasan Sami Bolak ve bendeniz uyandık. Uyku uzmanı Galip Erdem biraderimiz, uyanmak kelimesini hiç sevmediğinden yastıkla, dostu yorgana sıkıca sarılmıştı. Gezi boyunca her sabah tekrarlanan uyandırma törenlerinin birincisi böyle başladı. Sakın küçümsemeyin; Kıraliçenin taç giyme törenlerinden daha parlak ve sıkıcıdır. İş bu törenleri, kabiliyetinin yüksekliği daha önceki denemeler sonunda anlasıldığı için. daima İbrahim Metin yönetmistir!

Saat sekize doğru, Niş'e vardık. Niş: orta büvüklükte eski - yeni karışımı bir şehir. Göze çarpan bir özelliği yok Bir zamanlar, imparatorluğumuzun Balkanlardaki merkezlerinden biri idi. Bugün bile. İstanbul ve Ankara gibi şehirlerimizin telefon rehberlerine bakarsanız, «Niş» soyadını taşıyan vatandaşlar bulabilirsiniz... Atalarımızdan acaba neler kaldı? İyice gezemedik, yalnız yol üzerinde bir camiye rasladık. Kapısı kilitli idi. Heyetimizin alim kişisi Nihat Yazar, kitabesini okudu. İslâm Ağa Cami imiş. Kimdi ki, bu İslâm Ağa? Ne yazık, hatırlayamadık. Tarihçi geçinen Galip Erdem utansın. Bir de, Almanya'da iken Niş'in en meshur eserinin «Kelle Kule» olduğunu öğrendik; dönüşte anlatacağız. Niş—Belgrat yolu boyunca hiç bitmeyen motel ve kamping reklâmları var. Dikkati çekecek başka birşey de yok. Saat 11'e doğru, İbrahim Metin'in patronluğu tuttu, sadece birer çay içmek üzere şirin görünüşlü bir motele bizi davet etti. Bahçesi temizdi, ortasında Emirgândakilere benzeyen, mevsim icabı çıplak kocaman bir çınar ağacı vardı. İçeri girdik; pırıl pırıl bir salon. Millî kıyafetlerini giymiş genç kızlar hizmet ediyor. Oturduk, etrafı seyretmeye başladık. Duvarları kabak ve mısırla süslemişler. Galiba, millî sebze ve bitki niyetine! Ve sonra, bir köşede basbayağı bir kemençe gördük. Peki ama, bu ne? Millî çalgıları mı dersiniz? Ya Karadeniz uşakları ne olacak? Gerçek ortada. Bu sayın kemençe, ya Karadeniz kıyılarından buralara geld veya buralardan Karadeniz'e geldi. Acaba hangisi doğru? Kemençe dediğin üç bin kilometrelik bir yolu yalnız başına yürüyemez ki, yanında insan gerektir. Sırbistan'dan Karadeniz kıyılarına gidildiğine dair hiç bir rivayet yoktur ama, «Evlâd-ı Fatihan» ın Anadolu'dan Rumeli'ne aktığı bilinen bir gerçektir. Bunları, bir gün gelir de siyasal bir sofrada kemençe üstüne bir tartısma açılırsa, hatırda bulunsun diye yazıyoruz. Malum ya. «Kâtibim» şarkısının sahipliği dâvasını henüz unutmadık!

Oturduğumuz masanın tam karsısındaki duvarda kocaman bir fotoğraf asılı. Kimin acaba? Tito değil. Doğrusu merak ettik. Yugoslavya'dayız resmî sayılacak bir yerde Tito'nun fotoğrafı yok da bir baskasının var. Sık sık baktığımızı gören bir Yugoslav. beynelmilel anlaşma vasıtası Tarzanca ile merakımızı giderdi. «Kara Corci» Karasını anladık ya. Corci'si ne oluyor? Galip Erdem bilgiçlik taslama fırsatını çıktığına gayet memnun: «Ha, dedi, meshur Kara Yorgi İmparatorluğumuza isyan eden Karadağlı eskiya!» Alemin isine bak, eskiyadan kahraman yaratıyor. biz Murat Hüdâvendigâr'ı nerdeyse unutacağız!

Motelden ayrıldık. Artık, Belgrat'a gidiyoruz. Öğle üzeri, tarihimizin dörtyüz yılında unutulmaz bir yeri olan Belgrat'da idik. Önce. kenar mahallelerine baktık. Eski yapılar, eğri büğrü sokaklar... Sonra Yeni Belgrat'ı gördük. Avrupa'dan bütün sehirlerinde olduğu gibi, kibrit kutusunu andıran sahsiyetsiz binaları ile...

biz EVROPA'da iken

KELLE kuleden EYFEL kulesine

Adımız hiç görünmez pasaportda vizede
Biz de gezmek isteriz Karlspat'da Gize'de
İsterlerse gideriz,hatta Portekize'de

Şu bizim nasibimiz Sivas,Erzincan,Van mı ?
Sizin ki tatlı can da,bizim ki patlıcan mı ?

dediler ve gittiler

yorum düşünce ve OLAYLAR

yeterli miktarda kullandıktan sonra, Rektörlükten uzaklaştırmak için harekete geçtiler. Nitekim, uzun sürmedi. Bu nihayet oyunun girişini teşkil ediyordu. Önemli olan Kurdaş'ın yerine gelecek olan rektürdü. Bunun için de üç aday tesbit edilmişti. Bunlar E. İnönü, Yaşar Gürbüz ve İsmet Özdemir idi. Anarşistler formlar düzenlemiş ve kesin kararlar (!) alarak Mütevelli Heyetinin bunlardan birini rektör seçmesini, aksi takdirde dünyayı tersine çevireceklerini ilân etmişlerdi.

29.1.1970 tarihli Milliyet gazetesinin manşet haberi şöyleydi: «YA PROF' İNÖNÜ VEYA BOYKOT» manşet haberinin üstünde E. İnönü'nün sempatik pozları yer alıyordu. Yukardaki manşet ODTÜ'nde düzenlenen forumun kararıydı. Konu ile ilgili olarak basına bir açıklama yapan Erhan Erdoğmuş, «500 Jandarma da olsa, 20 arkadaşımız da telef olsa Parlar'ı buradan içeri sokmayacağız. Onun gibi karşı devrimci bir kişiye görev yaptırmayız.» Ayrı forumda Yaşar Gürbüz ve E. İnönü de birer konuşma yapmışlardı. İnönü konuşmasında, «İyi niyetinize inşallah ömrümün sonuna kadar layık olurum» diyerek konuşmasına başlamış ve «Heyecanlı olaylar içinde aklımı kullanmaya çalışırım. ODTÜ çok kritik bir dönemdedir. Öğrenci ve öğretim üyelerinin eğilimlerine aykırı olarak yapılan atama, bu üniversitede ahenkli çalışma düzenini sağlamayacaktır.» devam etmiştir.

Kanuna ve idareye karşı komünistler tarafından başlatılan isyan hareketlerine «Forum» adı altında katılan İnönü, öğretim üyelerinin temayülüne uymaktan bahsediyor. Halbuki, ODTÜ'nde 700'ün üzerinde öğretim üyesi vardır. Solcu olanlarının sayısı 40-50'yi geçmez. Hatta bu sayıya dahil olanların bir kısmı komünistlerden korkusu yüzünden onlarla beraber hareket ediyordu. İnönü'nün dediği gibi öğretim üyelerinin temayülüne uymak gerekirseğ ODTÜ'ne milliyetçi bir kimseyi rektör seçmek lâzım. Şimdi olduğu gibi.

Bütün bunlara rağmen gerçek ilim adamı Prof. Mustafa Parlar rektör seçilince hakikaten kıyametler koparıldı. Parlar üniversiteye sokulmadı. Her türlü hakaretlere hedef oldu. Fakat Demirel iktidarından hiç ses çıkmadı. O gün yayınlanan gazetelerin başlıklarına bir göz atalım:

«ODTÜ'nde genel boykot ilân edildi Rektör okula alınmıyor.» 29.1.970 Vatan,

«Öğrenciler Rektörlükte arama yaptı» 31.1.970 Yeni Gazete

«ODTÜ'nde boykot kararı alındı. Bazı öğretim üyeleri de boykotu destekliyor.» 29.1.1970. Yeni Gazete

Oyunun bu safhası da böylece atlatıldı. Parlar, üniversiteye devamı sağlanmadığı için bu komünist zorbalarla daha fazla uğraşamıya cağını anlamış ve istifa etmiştir. Bu tarihten itıbaren ODTÜ. ile ilgili gazete haberlerinin başlıkları hemen değişmiştir. Anarşistlerin rektör adayları oyun gereğince toplanmışlar ve Yaşar Gürbüz ile İsmet Özdemir adaylıktan çekilmişler, böylece de tek aday İnönü kalmıştır. Ertesi günü yayınlanan gazeteler haberi şöyle veriyordu. «ODTÜ'nde tek rektör adayı kaldı. Erdal İnönü» 3.2.970 Yeni Gazete, Cumhuriyet.

DİLLERE DESTAN OLAN ÜNİVERSİTE VE ZİRVEDEKİ OLAY.....

Artık o hale gelmişti ki, ODTÜ'nde adam dövülmeyen, bombalı, silâhlı saldırı yapılmayan gün yoktu. ODTÜ'nin yetiştirdiği değerli militanlar (!) artık üniversitenin 46 bin dönümlük (Amerikalıların üsleri 35 bin dönümdü) arazi içine sıkışmaktan bıkmışlardı. Her yerden kahramanlıklarına (!) ait haberler geliyordu. Bir misal: «Diyarbakırda 9 El-Fetih komandosunun gizli cephaneliği ele geçti. El-Fetih komando teşkilâtındaki eğitimini iyi derece ile bitiren ODTÜ öğrencisi Ercan Enç, siyasi polise yaptığı itirafta dünyanın bütün memleketlerinden gelen komandolara eğitimleri sırasında, ülkelerin de bulunan Amerikan ve İsrail elçilikleri ile üsleri sabote etmeleri için devamlı telkinlerde bulunulduğunu söylemiştir.» (4.2.970 Akşam)

Konuyu uzatmamak için İnönü'nün en başarılı (!) hareketine dönelim. Deniz Gezmiş ve takımı İş Bankası nın Emek Şubesini soymuşlardı. Polis soyguncuların ODTÜ'ne kaçtığını tesbit etti. Polis Rektör İnönü'ye müracaat ederek arama müsaadesi istemişti. Çok önemli gördüğümüz için önce yorum yapmadan tamamen gazetelerden olayı takip edelim. İnönü ne dedi, Gezmiş olayı nasıl anlattı.

13.1.971 Ulus: «Bankayı soyanlar ODTÜ'de arandı. «Banka soyguncularının arandığı sırada devrimci öğrencilere ait olan oda ve binalarda bol sayıda tabanca ile mermi ele geçirilmiştir.»

13.1.971 Yeni Gazete: «... Saat 0.02'de Üniversiteye gelen rektör İnönü, öğrencilerle konuşmuş ve polisin gece içeriye giremeyecekleri yolunda kendilerine teminat vermiştir.»

15.1.971 Adalet: (Manşet) «Rektör İnönü Soyguncuları Koruyor» «Öte yandan emniyet yetkilileri soygun gecesi Yusuf Aslan ve Deniz Gezmiş'in isimlerini ODTÜ Rektörü E. İnönü'ye bildirdiklerini ve bu öğrencileri aramak için üniversiteye giriş izni istediklerini ifade etmişler, rektör «Sizin şimdi arama yapmanız bir çatışmaya sebep olabilir. Bırakın ilk aramayı ben yapayım. Eğer buradalarsa mutlaka size teslim ederim.» dediğini öne sürerek, Rektörün bu aramadan eli boş döndüğünü söylemişlerdir.»

17.1.971 Ulus: (Manşet) «Erdal İnönü, polisin arama da gaye dışına çıktığını söyledi.» (Haber metni) Erdal İnönü «... ODTÜ'nin banka soyguncularının saklanabileceği ve her zaman iddia edildiği gibi külliyetli miktar da silâh ve cephanenin depo edildiği bir yer olmadığının» anlaşıldığını söylemiştir. İnönü, «Aramanın zaman zaman silâh yasaklanmış kitap arama şeklini gösterdiği de dikkatimizi çekmiş, ancak üniversitenin adının temize çıkması gayesini her şeyin üstünde tutan idare, öğretim üyeleri ve öğrenciler, aramanın değişik mahiyet göstermesine rağmen emniyet kuvvetlerine güçlük çıkarmamışlardır.» «ODTÜ rektörü Prof. İnönü, arkadaşımızın bir gazetede yer alan ve soygun gecesi Rektörün öğrenci yurtlarının birinde, 202 nolu bir odada kiminle konuştuğu yolundaki soruyu tekrarlaması üzerine şunları söylemiştir:

«Soygun gecesi polis bana, Deniz Gezmiş ve Yusuf Aslan'ın adını açıklayarak, üniversite içinde bulunduklarını söyledi. Binlerce öğrencinin bulunduğu bir yeri aramak oldukça nazik bir iştir. Ben yanıma iki rektör vekilini alarak, sözü edilen odaya gittim. Yurt komitesi başkanını ve idarecileri toplayarak, adı edilen iki öğrencinin orada bulunup bulunmadığını sordum. Yok dediler.»

Şimdi hep birlikte konu üzerinde düşünelim. Yalnız bu olayla ilgili olarak Ülkü Ocaklarının yayınladığı bildiriden de bahsedelim. Bildiride olayiar gelişim sırasına göre anlatıldıktan sonra «Polislerin ODTÜ'ni aramak istediklerini öğrenen İnönü'nün durumu 201 numaralı odada, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve diğer solcularla görüşmüş, aramanın sabaha kalmasını temin ettikten sonra da üniversitede suçluların ve suç unsurlarının yok olmasına yardım etmiştir» denilmektedir. Ülkü Ocaklarının bu bildirisinden bir ay kadar sonra İnönü Ü. O. B. aleyhine dava açmıştır. Gazetelerden kısaca yukarıya aldığımız ve objektif olarak sıraladığımız metinlerden de anlaşılacağı üzere Ülkü Ocakları gerçekleri çok iyi görmüş ve kamu oyunu bu konuda da aydınlatmıştır. Nitekim İnönü, başka bir olay dolayısiyle verdiği demeçte, «Üniversitede Akademik Konsey toplantısı sırasında dışardan silâh sesleri duyuyorduk.» (21.1.971) diyerek 4 gün önce polisin aramasında Üniversitemizde silâh bulunmadığı anlaşılmıştır, şeklindeki kendi sözünü tekzip etmiştir. Yine 20 Ocak 971 tarihinde «Banka soyguncusu olduğu iddia edilen İrfan Uçar Rektörlüğe geldi, benimle görüştü.» diyerek de, başka bir konuda çelişmeye düşüyordu. Polisin üniversitede arama yapacağını da, Ulus gazetesine verdiği beyanatta öğrencilere ulaştırdığını kendisi açıklamıştır.

Bütün bunlar bir yana, yaman eşkiya Deniz Gezmiş vukardaki olayların gerçeğini iki ay sonra Ülkü Ocaklarının bildirisini doğrular şekilde, her şeyi açıklamıştır. Bu konuda da gazete haberlerine müracaat edelim.

19.3.971 Milliyet «Gezmiş ODTÜ'de saklanıyorduk dedi»

19.3.971 Ulus «ODTÜ'de yapılan aramada bol miktarda silâh ve cephane bulundu.»

20.3.971 Milliyet «Deniz Gezmiş'in saklandığı odalar» «... Deniz Gezmiş ve 4 arkadaşı saklandığı 201 ve 202 numaralı odalarda patlayıcı madde imalâtında kullanılan malzemeler ele geçmiştir.»

ODTÜ TEMİZLİĞİ NE ZAMAN

Sadece bir devrenin olayları yukarda tartışılmıştır. 12 Mart'ı hazırlayan sebepler arasında ODTÜ'nin ayrı bir yeri olduğu muhakkaktır. Çeşitli fakülte ve okullarda adı anarşi olaylarına karışmış öğretim üyeleri hakkında kanuni kovuşturma yapılırken ODTÜ'ne mensup kimselerin unutulmuş olması dikkatleri çekmektedir. Şimdi kamu oyunun üzerinde önemle durduğu konulardan biri ODTÜ'nin militan hocaları hakkında ne zaman kanuni takibata geçileceğidir. Dergimizin baskıya verildiği şu ana kadar bu konuda herhangi bir ip ucu görülmemektedir. Ama, kamu oyunun asıl suçlular olarak kabul ettiği ODTÜ'nin militanlarının da hesap vereceği günün geleceği muhakkaktır. Herkes birbirine bu konuda sorular soruyor.

Yorum Yok

Orta Doğu Teknik Üniversitesinde Prof. Erdal İnönü uzun bir süre rektörlük yaptı.

Bu Üniversitede anarşistler, komünistler karargâh kurmuştu. İhtilâl ve gerilla merkezi idi.

Bu Üniversitede Türk ordusuna karşı anarşistler, komünistler 9,5 saat ateş ettiler. Bir erimiz de şehit ettiler.

Bu Üniversitede rektör olan Prof. Erdal İnönü'nün bir takım kızıl eşkıyalara kanat gerdiği iddia edildi.

Şimdi duyuyoruz ki, Erdal İnönü'nün iki buçuk saat ifadesi alınmış. İfade verirken de Prof Erdal İnönü habire terliyormuş.....

Sebebi ne ola ki acaba?.

İnsan Gücü

(Baştarafı Orta Sayfada)

sı kadar çeşitli statülere bağlanmıştır. Yurt dışı burslar ise ya Bakanlık ve diğer kuruluşlarca verilir, ya da yabancı ülkelerden sağlanır. Yabancı ülkelerce verilen burs ların propaganda aracı olmaktan çıkarılmalarını, aynı kaynaktan sağlanan bursların aynı statüye kavuşturulmalarını ve her çeşit burs imkânının insangücü ihtiyacımıza en uygun alanlarda kullanılmasını sağlamak için bursların tek elde toplanması zorunludur. Öte yandan Kredi ve Yurtlar Kurumunun çalışma alanının insangücü yetiştirme ile ilgisi gözönünde tutularak bu Kurumun kredi işleri bu Genel Müdürlüğe, Yurtlar ise başka bir daireye devredilecektir. Kredi ve Burslar Genel Müdürlüğü Yurt Dışı Burslar Yurt İçi Burslar, Türkiye'nin yabancılara verdiği Burslar, Öğrenm Kredisi, Dış İlişkiler Daireleri Başkanlıklarına ayrılabilir.

f. ÖZLÜK İŞLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ : Bakanlığın, sayısı 150.000 i bulacak personelinin her türlü özlük işleri bu Genel Müdürlükçe yürütülecek, her Genel Müdürlüğün kendi personeline ait işleri kendisinin yürütmesine son verilecektir. Bu Genel Müdürlüğe bağlı olarak ihtiyaç tesbit, Tâyin, Nakil, Sicil ve Değerlendirme, Terfi, Kadro, Merkez ve Taşra Teşkilâtı, Sağlık ve Yardımlaşma, Hizmet içi Eğitim Daire Başkanlıkları kurulabilir.

g. DONATIM GENEL MÜDÜRLÜĞÜ : Bakanlığa ait her türlü yapım, onarım, menkul ve gayrimenkullerin bakım ve tahsisi, donatımı, ayniyat ve bütçe işleri bu Genel Müdürlükçe yürütülecektir. Bu durumda Genel Müdürlüğün yapı İşleri, Bakım ve Onarım İşleri, Levazım, Yayın İşleri, Eğitim Araçları, Bütçe vb. Daire Başkanlıkları olabilir.

4. YARDIMCI BİRİMLER : Muhasebe Müdürlüğü, Evrak Müdürlüğü, Savunma Sekreterliği gibi birimler ve ihtiyaca göre başka birimler kurulacaktır. Ayrıca her bağımsız birim içinde, o birimin idari işlerini yürütecek Muamelât Müdürlükleri olabilir.

(1) Merkezi Hükumet Teşkilâtı Kuruluş ve Görevleri — MEHTAP Raporu. TODAİE yayını. Ankara 1966. s. 378

KOMÜNİZMLE SAVAŞ
Yazan :
Prof. Remzi Oğuz ARIK
Fiyatı : 5,— Lira
P.K. 284
Bakanlıklar
ANKARA

ÜİB'nin

1. Büyük Kongresi Yapıldı

27 Mayıs günü saat 10.00 da Konya'da ülkücülerin işçi kesimindeki teşkilâtları ÜİB'nin ilk büyük kongresi yapıldı. 17 ÜİB Ocağı'ndan gelen 61 delege ve kalabalık bir ülkücü işçi, halk ve öğrenci kitlesinin dinleyici olarak katıldığı kongrede açılış konuşmasını Genel Sekreter Muhittin Çolak yaptı Divan başkanlığına Zeki Loraslı'nın seçilmesinden sonra faaliyet raporu ile mali rapor okundu ve eski yönetim kurulu ibra edildi.

İbradan sonra gündemin tüzük tâdili maddesi görüşülmüş ve tüzükte öngörülen değişiklikler gerçekleştirilerek seçimlere geçilmiştir. Sadece bir aday listesinin bulunduğu seçim sonucu yeni icra heyeti aşağıdaki şekilde kurulmuştur:

Ü.İ.B. Genel Başkanlığına tekrar seçilen Salih DİLEK

Genel Başkan: Salih Dilek
Genel Başkan yardımcısı: Sabri Can

Genel Sekreter: Muhittin Çolak
Malî Sekreter: Muammer Yıldız
Teşkilâtlanma Sekreteri: Erkin Okay

Eğitim Sekreteri: Şevket Bülent Yahnici
Üye: Faruk Berberoğlu

Gündemin dilek ve temennileri bölümünde Baki Yeşiloğlu Hasan Doğrusöz ve Yaşar Uysal'dan sonra Genel Başkan Salih Dilek'in konuşmasıyla kongre sona erdi

Diğer ülkücü teşkilâtlar gibi pek kısa bir sürede yurt çapında teşkilâtlanmayı başaran ÜİB'nin bu başarısının gerçek sebebi birinci büyük kongrede okunan faaliyet raporunda en açık şekilde belirmektedir. Ülkücülerin Türk milletinin temel vasıflarından olan teşkilâtçılık ve bıkmadan çalışma azmini bütün kuvvetiyle içlerinde yaşatan öncüler olduklarını ispatlayan ve diğer ülkücülerin çalışmalarına örnek niteliktek raporu özetleyerek alıyoruz :

Büyük Türk Milleti,

Ülkücü İşçiler Birliği I. Genel Kurultayının Aziz Delegeleri;

Bundan 5,5 ay önce kurulan ÜİB Türk milletini meydana getiren sosyal dilimden biri olan işçilerimiz üzerinde oynanan çirkin oyunlar bastırmak için, sermayeyi işçi vastasıyla yıkmak emelinde olanlarla İçiyi sermayenin esiri yapmak isteyenlerin propagandasını yaptıkları görüşlerin ötesinde, yepyeni, yüzde yüz millî bir düşünüş, yüzde yüz millî bir sistemle işçiyi eğitmek, onu 100 milyonluk Milliyetçi Türkiye'de gerçek yerini almasını sağlamak için kurulmuştur.

Sermaye — Emek barışının ancak, dünya ve Türkiye olaylarını, bunların neticelerini Türk gözüyle görmek, Türk gözüyle değerlendirmek ilkesiyle gerçekleşeceğine inanan Ülkücü İşçiler Birliği, ithal edilmiş doktrinlerle, sınırsız bir liberalizm veya marksizmle işçinin şerefli ve alın açık yaşayabileceğini red deder.

Aziz Ülküdaşlarım, Ülkücü İşçiler;

5,5 aylık faliyetlerimizi burada özetleyeceğim.

Bugüne kadar üç adet bildiri yayınlanış ve her bildiriden 15.000 adeti bütün sendikaların merkez ve şubelerine, Anadolu basınına, sanayi odalarına kayıtlı sanayicilere, ticaret odalarına kayıtlı iş adamlarına, Türk—İş Sendikacılık Koleji mezunlarına ve Türkiye'nin çeşitli fabrikalarındaki İşçilere gönderilmiştir. Bildiriler ayrıca ocaklarımız tarafından da yeniden çoğaltılarak işçi muhitlerinde dağıtılmıştır. Anadolu basını bildirilerimize geniş yer vermiştir.

15—16 Haziran olaylarını ve komünistlerin işçiyi istismar taktiklerinin incelendiği bir kitapçık — Komünizm'in İhtilâl Provası — 25.000 adet basılarak dağıtılmıştır. 9 Işıkçı sistemde Sendika düzenini inceleyen bir kitap da bilim kurulumuz tarafından hazırlanmaktadır Ayrıca her birinden 20.000 adet olmak üzere 3 tip afiş basılmış ve dağıtılmıştır.

Ülkücü İşçi adlı bir 15 günlük gazete ve İşçinin Sesi adlı aylık dergi nin çıkış hazırlıkları tamamlanmıştır.

İşçi eğitim gruplarının ilki Ankara'da 5 aydan beri faaliyet halindedir. Aynı çalışmaların diğer ocak ve mahallerde de başlatılması için ön hazırlıklar bitmiştir.

En etkili propaganda vasıtalarından tiyatro üzerinde de durulmakta, Ankara'da Ülkü Tiyatrosu çalışmaları gelişmektedir. Samsun ocağımızın tiyatro kolu da 5 Hazirandan itibaren temsillerine başlayacaktır.

İşçi meselelerini bilen Milliyetçi yetkililerle görüşülmüş, sendika merkezlerine ziyaretler yapılmış, netice de 20'nin üzerinde sendika genel merkezinde vazife alan milliyetçiler bir araya getirilmiştir. Ülkücü İşçiler Birliği'nin felsefesini kabul eden bu milliyetçi sendikacılarla üç defa toplanılmıştır. Bu toplantılarda istekler dilekler sunulmuş, Ülkücü İşçiler Birliğinin Türk İşçi tabanına inebilmesi için gereken çalışma kararlaştırılmıştır. Ayrıca bu sendikacılar arasında vazife taksimi yapılarak 5 kişilik bir komisyon kurulup Türk — İş'in bünyesinden doğan 4 lerin raporuna ve D.İ.S.K. nun doktrinine karşı bir bildiri hazırlanmıştır. Sendikacılarla yapılan toplantılar sistemli bir şekilde devam ettirilmektedir.

Türkiye'nin neresinde olursa olsun sendika kongreleri takip edilmekte ve sendika bünyelerinde gelişen durumlar dikkatle izlenmektedir. Her sendikaya ait çalışma plânları tamamlanma safhasına gelmiş durumdadır.

Ayrıca fabrikalardaki kazalar ve yolsuzluklar tesbit edilmekte, işçinin hayatını pamuk ipliğine bırakan yöneticiler izlenilmekte durum kamu oyuna ve ilgililere duyurulmak.

Ülkücü İşçi kardeşlerimiz,

Ankara, Kırıkkale, Bursa, Bolvadin, Konya, Emirdağ, Sinop, Antalya, İzmir, Balıkesir, Denizli, Polatlı Adana, Kayseri İskenderun Adapazarı, Yalova, Kartal, İstanbul, Samsun, Tosya, Gaziantep, Dörtyol Tarsus, Elâzığ, Ocaklarımız kurulmuş olup, çalışmaları devam etmektedir. Ayrıca 18 ocağa da yetki belgesi verilmiştir.

Ocakların durumunu görüşmek ve yapılan çalışmaların koordinasyon içinde yürümesini sağlamak amacıyla ocak temsilcileriyle 8 Mayıs ta genel merkezde bir toplantı yapılmış faydalı kararlar alınmıştır. Bu toplantılar sistemli bir şekilde devam edecektir

Aziz İşçi Kardeşlerimiz, kıymetli Ülküdaşlar;

Kuruluşumuzdan bu yana çok az bir zaman geçmiştir Bu müddet zarfında bizler aslolan temeli atmaya çalıştık. Şimdi binanın, Türk İşçi âbidesinin inşasına başlayacağız.

Elele, gönül gönüle, omuz omuza bu muhteşem âbideyi kurabilirsek ne mutlu bizlere!

Tanrı Türk'ü Korusun!

ÜLKÜ OCAKLARI BİRLİĞİ

VAN ÜLKÜ OCAĞI

Kısa bir süre önce kurulan Van Ülkü Ocağı geçen sayılarımızın Strateji sütunlarında tesbit edilen çerçeve dahilinde yoğun bir faaliyet içinde bulunmaktadır. Kuruluşundan bu yana broşür niteliğinde uzun yayınlar yapan Van'lı ülkücüler bu bildirilerinde özellikle Türkçülüğün ve 9 Işık doktrinin temellerini işlemektedirler. Van'lı ülkücülerin son iki broşürlerinde «Türk Ülkesü» ve 9 Işık açısından Türkiyenin meseleleri incelenmektedir Bu ikinci broşürde Türkiye'deki komünist tehlike izah edildikten sonra 9 Işık'ta Nüfus Politikası, Ekonomik Zaaf, Yabancı Sermaye, Vergi Adaletsizliği, Köy Meselesi, Sosyal Buhran, Dış Politika, Yönetim Sistemi, Dış Türkler ve Gençlik Meselesi incelenmektedir. Bildirinin sonunda broşürün ülkücülerin lideri Alparslan Türkeş in eserlerinden ve konuşmalarından faydalanılarak hazırlandığı belirtilmektedir.

16 Mayıs 1971 günü yapılan Konya Selçuk Eğitim Enstitüsü Öğrenci Derneği seçimlerini ülkücüler tam liste halinde kazanmışlardır. Yeni yönetim kurulunun ülkücü başkanı Şükrü Türkmen Konya'daki ülkücülerin bu başarısını bir bildiri ile Türkiye'deki 9 Işıkçılara duyurmuştur.

«Okulumuzda ve yakın çevremizde bulunan Marksist, Leninist, Mao'cu proleter «devrimci» lerle bunların uzantısı olan sosyal demokratlara asla taviz vermeyeceğiz Çünkü eğitim enstitüleri öğretmen yetiştirir. Öğretmen, Türk Milliyetçiliğinin, Türk milletinin değer hükümlerine, Türk töresine ve Atatürk İlkelerine saygı duymaya ve onları genç dimağlara yerleştirmeye mecburdur.» denilen bildiri ülkücülerin imzası niteliğini kazanan «Tanrı Türk'ü Korusun» sloganıyla son bulmaktadır.

GENÇ ÜLKÜCÜLER TEŞKİLATI

SİLİFKE, SİVAS VE TRABZON'DA GÜT MİLLİ GECELERİ — ÜLKÜCÜ GAZETELER

24 Mayıs akşamı Sivas GÜT şubesi büyük bir seyirci kitlesinin ilgi ve zevkle takib ettiği «Milli Kültür Gecesi» tertiplemiştir. 19 Mayıs akşamı da Silifke GÜT şubesi milli oyun, müzik ve şiirlerimizi «19 Mayıs Gecesi» nde Silifke'lilere sunmuştur. Trabzon GÜT şubesinin tertiplediği Malazgirt Gecesi ise 12 Haziran akşamı yapılacaktır.

Adana'lı ülkücülerin yayınladığı ve «Türkçülük Temel Prensibimizdir» sloganıyla yayın hayatına atılan «Altay» gazetesi millî doktrinin güçlenmesi yönündeki neşriyatına devam etmektedir. Almanya'nın Reutlingen şehrindeki ülkücülerin kurdukları «Reutlingen Türk Kültür Derneği» nin yayın organı «Reutlingen Kültür Gazetesi» de 4 sayısını yayınlamıştır.

KOMÜNİZMİN İHTİLÂL PROVASI

P.K. 200 KIZILAY — ANKARA FİYATI: 250 KURUŞ

DOKUZ IŞIK'TA

EĞİTİM DÜZENİ

P.K. 200 KIZILAY — ANKARA FİYATI: 300 KURUŞ

MİLLİYETÇİ TÜRKİYE

MİLLİYETÇİ — TOPLUMCU DÜZEN DOÇ. DR. KURT KARACA P.K. 284 BAKANLIKLAR — ANKARA

İLÂELİ 4. BASKISI ÇIKTI, FİATI : 10.— TL.

MİLLİYETÇİLİK-TOPLUMCULUK

P.K. 200 KIZILAY — ANKARA FİYATI : 300 KURUŞ

Rusyada Siyasî Mahkûmların Eşleri Adalet İçin Savaşıyor

1917 ihtilâlini tâkip eden günlerde Sovyet yöneticileri tarafından yayınlanan bir bildiride esir milletlere istiklâl vaadedilmesi, bundan daha birbuçuk asır önce beşte üçü tamamen Türk yurdu olan Çarlık Rusya'sındaki Türkler arasında büyük bir sevinç yaratmış ve bu heyecanla hemen yeni yeni Türk hükumetleri teşkil edilmeğe başlanmıştı. Ancak kısa bir süre sonra Birinci Dünya Savaşı sona erip, o zamanın Rusya'sının rakibi bulunan Osmanlı Devleti ile Avusturya — Macaristan İmparatorluğunun dağılması, Almanya'nın ise teslim olması neticesinde kendisini toplayan Rusya, yeniden bu yeni kurulan Türk devletlerini ortadan kaldırmayı başarmıştı İkinci Dünya Savaşı sırasında Sovyetlerdeki milyonlarca Türk tekrar Rusyanın dağılmasını beklerken, maalesef bu sefer de Almanlar ile işbirliği yapmakla suçlanmış ve katliâma tâbi tutulmuşlardı. Bir taraftan Türk ellerine Ruslar yerleştirilirlerken, Kırım Tatarları ana yurtlarından sürülmüşlerdi. Fakat iki yıl kadar önce bu, bir General tarafından mesele haline getirildiğinden ad m delilikle itham edilmişti. Sovyetler Birliğinde artık bu General'in daha başka msalleri ne yazarlar arasında da rastlamak mümkündür.

Bugün Sovyetler Birliğinde cezaevlerinde bulunan veya Sibirya'ya sürülen politik hükümlüleri savunmak yükünü eşleri veya anneleri üzerlerine almıştır. Böylelikle kadınlar, Sovyetler Birliğinde medenî hakların korunması hareketinde önemi bir rol oynamaktadırlar.

Sovyetler Birliğinde girişilen medenî hakları koruma kampanyasının en ünlü öncülerinden birisi de eski General Pyotr Grigorenko'dur. General Grigorenko iki yıl önce tutuklanmış ve Mayıs 1970'den beri, eski Prusya'nın Insterburg, şimdiki adıyla Chernyakhosk kasabasındaki akıl hastahanesine konmuştur. Eşi Zinaida Grigorenko, kocasının serbest bırakılması için Sovyet makamlarına arka arkaya bir çok defa başvurmuşsa da bir başarı sağlayamadığından, şimdi 64 yaşındaki kocasının durumunu incelemeleri için bütün dünyanın ruh hastalıkları doktorlarına çağrıda bulunmaktadır.

Bayan Grigorenko'nun anlattığına göre, politik görüşlerini değiştirmesi için hastahane yetkilileri kocasına durmadan baskı yaptırıldığında kocasına sorulan ilk soru şu olmuştur: «Pyotr Grigoryevich inançlarınız ne âlemde?» General bu soruya «İnançlar eldiven değildir kolay kolay değiştirilemez» karşılığını vermiş ve Komisyon hemen «tedâvinin» devam etmesi gerektiğine karar vermiştir.

Akıl hastahanesindeki korkunç durumu ve kocasının çektiği acıları anlattıktan sonra Bayan Grigorenko, Sovyetler Birliğinde yönetimle ilgili bütün makamlara başvurduğunu söylemekte ve «bu insanları yavaş yavaş öldürme işine kim son verecektir?» diye sormaktadır. Sorusunun karşılığını yine kendisi vererek «belli ki bizim ülkemizde böyle bir makam yok Bunun için ben de sizlere çağrıda bulunuyor ve kendisiyle son görüşmemde bana yaptığı dileği sizlere iletiyorum: «Bana kondurulan uydurma hastalık teşhisinin kaldırılmasını ve hemen serbest bırakılmamı iste. Temsil yetkisi olan bir komisyonun gönderilerek hastahanedeki hastaların durumunun incelenmesini iste. Bu hastalar insanlık dışı koşullar altında tutulmaktadır».

Başka bir Sovyet politik hükümlüsü yazar ve tarihçi Andrey Amalrik'in eşi de kocasının serbest bırakılması için Yüksek Sovyet Presidiumuna geçenlerde bir dilekçe vermiştir. Amalrik geçen Kasım ayında üç yıl iş kampında çalışmaya hüküm giymiştir. Kendisine yüklenen suç, Sovyet Devleti ve sistemine karşı bile bile uydurma haberler yaymaktır. Eşi Gyuzelin belirttiği gibi, Sibirya'da ki iş kampına giderken Amalrik Menenjit hastalığına yakalanmıştır ve şimdi ağır durumdadır. Geçen yıl kocası tutuklandığında hanımı onun adına hem yurt içinde hem yurt dışında halk oyuna çağrıda bulunmuştur. O zaman «kocamın düşüncelerinin ne kadar güçlü olduğunu biliyorum; ne suçlamaların ne de inandırma yolunun onu bu düşücelerinden vazgeçiremiyeceğini bildiğim gibi, sağlık durumunun kötü olduğunu da biliyorum ve bu yüzden çok kaygu duyuyorum» diye yazmıştır. Bayan Amalrik «İnsanların görüşlerini özgürce dile getirmek, ve başı dimdik yaşamak hakkına saygı duyanlara» çağrıda bulunmuştur.

Beş yıl cezaevinde yattıktan sonra 46 yaşındaki Sovyet yazarı Yuly Daniel geçen Eylül ayında serbest bırakılmıştır. Cezaevi yetkililerinin kocasına karşı kötü davranışlarını bir çok kez protesto eden eşi Bayan Larissa ise hâlâ Sibirya'da sürgündür. Onu da 1968 yılında tutuklamışlar ve Çekoslovakya'nın şgaline karşı Moskova'da yapılan bir gösteriye katıldığı için dört yıl sürgüne göndermişlerdir.

Bir yıl kadar önce, yine cezaevindeki Sovyet yazarlarından Yuri Galanskov'un ağır hasta olduğunu bildiren haberler alınmıştır. Galanskov'un eşi ve annesi Sovyet İçişleri Bakanlığına, umutsuzluk içinde başvurmuşlar ve şairin hayatının kurtarılması için hemen tedbirler alınmasını istemişlerdir. Dilekçelerinde «bunu küçük bir iyiliğin yapılması biçiminde düşünmemelerini, bir insanın hayatının söz konusu olduğunu» belirtmişlerdir. Galanskov iş kamplarında yedi yıl ağır iş cezasına hüküm giymiştir ve daha dört yıl bu kamplarda kalması gerekmektedir. Suçu, «Phoenix» adında bir gizli dergi çıkarmıştır.

Sovyetler Birliğinde ayrıca «inançları yüzünden hüküm giyen» büyük bir grup vardır. Bunlar Baptist mezhebine bağlı, her türlü baskıya hedef olan Hristiyan ve Baptistler Ruhanî Meclisinin üyeleridir. Bunların dâvasıyla da yine çoğunluğu hükümlülerin eşleri veya anneleri olan yakınları uğraşmaktadır ve bir çok defa Sovyet makamlarına başvurdukları gibi, Dünya Kiliseler Konseyinin de yardımını istemişlerdir. «Dünya Hrıstiyanlarına» yaptıkları son çağrıda 45 imza bulunmaktadır ve inançları yüzünden hüküm giyen cezalıların affedilmesini ve serbest bırakılmalarını istemektedirler.

Hükümlülerin eşlerinin ve annelerinin bu uğraşmalarının dışında birçok Sovyet kadınları da medenî hakların korunması kampanyasına katıldıkları için cezaevlerine konulmuşlardır Bunların arasında kadın şair Nataliya Gorbanyevskaya, Çekoslovakya'nın işgâline karşı 1968'de yapılan gösterilere katıldığı ve daha sonra gösterilere katılanların başlarına gelenlerle ilgili, belgelere dayanan bir rapor yayınladığı için bir yıldan beri Moskova'da bir akıl hastahanesinde hapsedilmiş durumdadır. 20 yaşında kız öğrenci Valeriya Novodrorskaya da geçen yıl anti — Sovyet broşürler dağıttığı için Kazan'da bir akıl hastahanesine hapsedilmiştir. Daha bir çok kız öğrenciler buna benzer suçlar yüzünden cezaya çarptırılmıştır. Yine gizli bildiriler dağıtmak yüzünden geçen yıl iki kadın Riga'da bir cezaevine gönderilmiştir.

Yukarıda anlatılanlar duyulan ve bilinen olaylardır, ama beki de daha birçokları henüz kimsenin kulağına gelmemiştir. Yalnız, açık gerçek şudur ki, yetkililerin bütün baskı tedbirlerine rağmen Sovyetler Birliğinde muhalefet hareketi gittikçe gelişmekte ve bu harekete katılan çok sayıda kadınlar önemli bir rol oynamaktadırlar. Bundan da anlaşılacağı gibi, Sovyetler Birliğinde politik hükümlü durumunda olan kadınların sayısı oldukça yüksektir; halbuki kadınların her türlü baskıdan kurtulmuş olduklarını öne süren bir ülkede böyle bir durum çelişki yaratmaktadır.

Ama yine de varılan ümit verici bir sonuç, bütün bu protestoların ve başvurmaların etkisiz kalmadığıdır : Moskova'dan yeni alınan bir habere göre, General Grigorenko'nun kampanya arkadaşı İvan Yakhimovich, iki yıl tutuklu kaldığı akıl hastahanesinden çıkarılmış ve serbest bırakılmıştır. Belki de bu olay daha iyi bir geleceğin işaretidir.

Rüştü GÜNER

Bay Uğur Alacakaptan

22 Mayıs 1970 günü Ankara'da Siyasal Bilgiler Fakültesinde, Hukuk talebesi Dev - Genç'li Mustafa Kuseyri, gene bir Dev - Genç üyesi olan Siyasal Bilgiler Fakültesi Basın Yayın Yüksek Okulu öğrencisi Nejat Arun tarafından tabanca ile öldürülmüştü.

Derhal malum kuvvetler harekete geçtiler. Başta TRT. olmak üzere bir kısım basın, Ülkü Ocaklı gençlere suçu yüklemek istediler.

Hukuk Fakültesi dekanı Uğur Alacakaptan, hızını almak için «Anayasa ve Üniversite özerkliğine saygı» adlı bir protesto yürüyüşü düzenledi Anarşistlerin en başında Uğur Alacakaptan olmak üzere yapılan yürüyüşte sol yumruklar havaya kaldırıldı.

Uğur Alacakaptan, Hukuk Fakültesinde üç günlük bir yas ilân etti. Kim için? Dev Genç üyesi Kuseyri için.

Fakültede bir dersane ye Mustafa Kuseyri adını verdi Kim için? Öldürülen Dev. - Genç üyesi M. Kuseyri için.

TRT. Dev - Genç üyesi Mustafa Kuseyri için günlerce yayın yaptı. TRT. yönetim kurulu üyesi Uğur Alacakaptan konuştu.

Ülkü Ocaklı Yücel Özlem olayla ilgili diye tutuklandı

Ülkü Ocakları, Dev - Genç üyesi Mustafa Kuseyri'yi gene bir Dev — Genç üyesi olan Nejat Arun'un öldürüldüğünü açıkladı. Ama dinleyen olmadı.

Şimdi katil Nejat Arun yakalanmış bulunuyor. Suçunu itiraf etti ve yoldaşı Kuseyri'yi öldürdüğünü açıkladı.

TRT.'nin yüzü kızarmaz ama Dev - Genç üyesi Kuseyri'nin katili Dev - Genç li Nejat Arun'un yakalanmasından sonra bay Uğur Alacakaptan'ın yüzü kızarmış mıdır? Yaptıklarından utanmakta mıdır?

DEVLET
ev Türk kendine dön

Sahibi: İbrahim METİN ★ Yazı İşleri Müdürü: Tevfik Fikret KILIÇKAYA ★ Umumi Neşriyat Müdürü : Mehmet Nedim BUDAK ★ İdari İşler: Osman ÇAKIR ★ Haberleşme adresi: P.K. 284 Bakanlıklar - ANKARA ★ İdare yeri: Bedesten İçi. Bedesten Han Kat: 4 No: 7. KONYA ★ Ankara Temsilciliği Telefon: 12 58 10 ★ Para Havale adresi: DEVLET Posta Çeki No: 10021849 FIATI 150 Krş.

Abone: Yıllık 70.— Altı aylık 35.— TL. Dış ülkeler için ücret iki misli ★ Dağıtım: GAMEDA ★ Dizgi ve Baskı Güneş Matbaacılık T.A.Ş

ANKARA